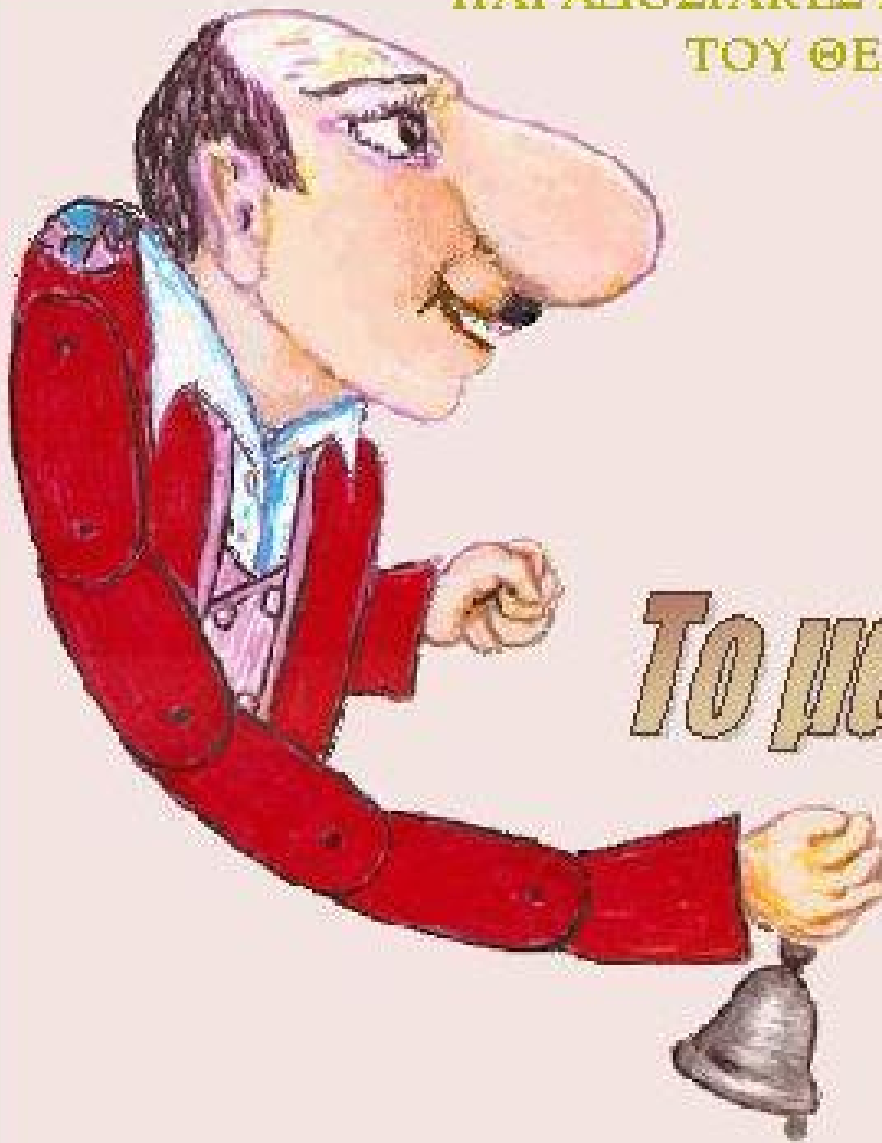

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το μαντιάτο

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία ΣΤ'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Πουνέντες”

- **ΤΟ ΜΑΝΤΑΤΟ**
- **ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ**
- **ΤΟ ΧΩΡΑΤΟ**

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενδιαχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Στις πιο πολλές παραδοσιακές παραστάσεις του θεάτρου σκιών και ιδιαίτερα σε αυτές που σαν σκηνικό εμφανίζεται αριστερά η καλόβα του Καραγκιόζη και δεξιά το σαράι του πασά, ο θεατής μπορεί μόνος του να τοποθετήσει τοπικά, αλλά και χρονικά, τα συμβαίνοντα και να ταυτίσει με αυτά τους ήρωες που συμμετέχουν.

Αυτό δείχνει ότι η τέχνη του θεάτρου σκιών, πέραν των άλλων, έχει και εικαστικό χαρακτήρα, ιδιόρρυθμο ίσως, αφού τις πιο πολλές φορές ο θεατής, όσο δημιουργική φαντασία και αν διαθέτει, αδυνατεί να συνταιριάξει τα πρόσωπα με τα γεγονότα και να τα τοποθετήσει κάπου τοπικά ή χρονικά.

Κι αυτό γιατί ειδικά το συγκεκριμένο σκηνικό, με την καλόβα του Καραγκιόζη απ' τη μια μεριά και το σαράι του πασά απ' την άλλη, δεν έχει να κάνει με κάποιο γεωγραφικό σημείο ή κάποια χρονική στιγμή. Είναι έξω από γεωγραφίες και μαθηματικά.

Είναι ένα κοινωνικό σκηνικό, που δεν έχει τόπο ούτε εποχή.

Κ. Στ.

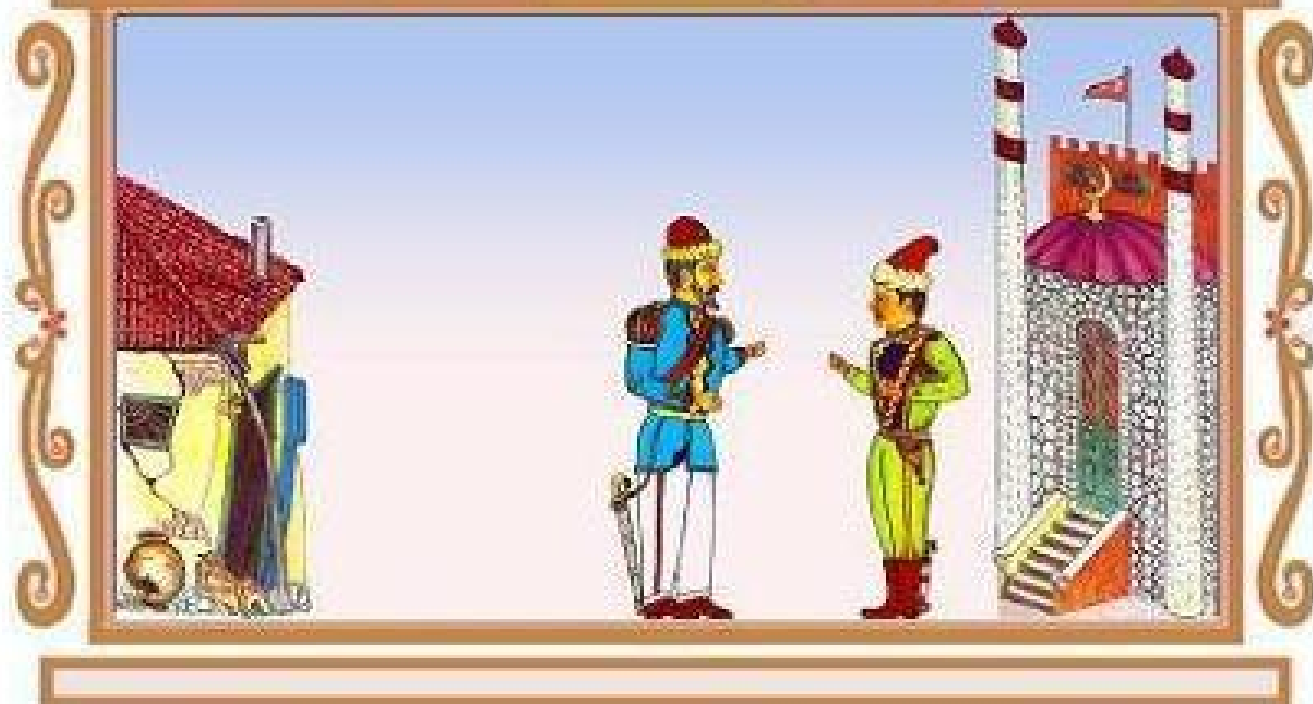
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

	ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ	
	ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ	
	ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ	
	ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ	
	ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	
	ΕΒΡΑΙΟΣ	
	ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ	
	ΒΕΖΙΡΗΣ	
	ΓΕΡΟΣ	
	Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	
	ΤΑΧΗΣ	

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή Α'

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται από πριν μουσική αμανέ. Προχωράει αργά-αργά προς το σαράι και, μόλις η μουσική σταματήσει, εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται μετά από λίγο). Καλώς τον Ταχήρ!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Προσκυνώ, πολυχρονεμένε μου Βεζίρη... προσκυνώ. Πρώτα τον ύψιστο Γεραμπή και κατόπιν την εξοχότητά σας...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σήκω επάνω.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Με ειδοποίησαν ότι κάτι με θέλετε...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... σε θέλω κάτι. Προχωράμε και τα λέμε καθ' οδόν;

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Βεβαίως, βεβαίως!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, προχωράει λίγο και κατόπιν στρέφει προς τον Ταχήρ, που ακολουθεί). Άκουσε, Ταχήρ... δεν ξέρω αν σου έχω μιλήσει ποτέ ή αν εσύ γνωρίζεις κάτι σχετικά με τον αδελφό μου τον Σουλεϊμάν...

ΤΑΧΗΡ Βεζίρη μου, απλά γνωρίζω ότι έχετε έναν αδελφό με αυτό το όνομα... Τιποτε άλλο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... μάλιστα. Είναι, ξέρεις... αδελφός μου από άλλη μητέρα και ποτέ δεν είχαμε οι δυο μας τίποτα ιδιαίτερες σχέσεις. Εγώ άλλωστε έγινα στρατιωτικός, αυτός ασχολήθηκε με το εμπόριο... εγώ άλλαζα κάθε τόσο τόπο διαμονής, αυτός ρίζωσε στα μέρη της μητέρας του, θέλω να ειπώ... χαθήκαμε.

ΤΑΧΗΡ Δηλαδή, έχετε χρόνια να ανταμώσετε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Πάρα πολλά... Βάλε... από τότε που κατατάχτηκα.

ΤΑΧΗΡ Τι μου λέτε; Θα είναι πάνω από είκοσι...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε; Ναι. Μάθαινα όμως νέα του ταχτικά και φαντάζομαι και αυτός δικά μου. (Μικρή σιγή). Αλλά είναι τώρα, τζάνεμ, κάμποσος καιρός, όπου δεν έχω νέα του, και δεν σου κρύβω ότι τον σκέφτομαι συνεχώς... δεν ξέρω γιατί. Μέχρι που απόψε, λίγο πριν ξυπνήσω, τον είδα στο όνειρό μου και μου ζητούσε... (συγκινημένος) νερό!..

ΤΑΧΗΡ Νερό, ε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, Ταχήρ... διψούσε πολύ και μου ζητούσε νερό.

ΤΑΧΗΡ Έχω ακούσει πως τα όνειρα που βλέπουμε τα ξημερώματα είναι αυτά που κάτι θέλουν να μας 'πουν...

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτό το έχω ακούσει κι εγώ...

ΤΑΧΗΡ Πάντως εγώ, Βεζίρη μου... δεν έχω να θυμάμαι κάτι τέτοιο... Δηλαδή... κανένα από τα όνειρα που είδα μέχρι τώρα ξημερώματα δεν επαληθεύτηκε. Κανένα δεν μου βγήκε αληθινό, όπως λέει ο λαός.

ΒΕΖΙΡΗΣ Συνήθως τα άσχημα βγαίνουν... μήπως εσύ έβλεπες καλά και γι' αυτό;

ΤΑΧΗΡ Δεν ήσαν όλα καλά, Βεζίρη μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Τέλος πάντων... Θα ήθελα, που λες, να στείλω ένα μαντάτο... ένα μήνυμα στον αδερφό μου... ότι είμαι ακόμη εδώ... ότι είμαι καλά... αν θέλει κάτι... αν θέλει ν' ανταμώσουμε, ξέρω 'γώ... να έρθει αυτός ή να μου ειπεί πού βρίσκεται να πάω εγώ...

ΤΑΧΗΡ Δεν είπατε ότι βρίσκεται στα μέρη της μητέρας του;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, αλλά... πριν πολλά-πολλά χρόνια... και την ακριβή διεύθυνσή του δεν την είχα ποτέ.

ΤΑΧΗΡ Α, έτσι... (Σε άλλο τόνο). Νέα του όμως... πώς μαθαίνετε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Με γνωστούς... Έφευγε κάποιος δικός μου γνωστός προς τα εκεί... του έλεγε για μένα. Μόλις επέστρεφε... μου έφερνε νέα του. Το ίδιο και όταν κάποιος δικός του γνωστός ερχόταν προς τα εδώ. Αλλά, όπως σου είπα, είναι τώρα αρκετός καιρός, όπου δεν έχω νέα του και φυσικά ούτε αυτός δικά μου.

ΤΑΧΗΡ Και οι γνωστοί που λέτε ότι πηγαίνανε κι ερχόντουσαν;

ΒΕΖΙΡΗΣ Κοίταξε... από τον καιρό που έγινα Βεζίρης, τα πράγματα, όσο νά 'ναι, δυσκολέψανε... Καταλαβαίνεις.

ΤΑΧΗΡ Ναι... ναι... (Μικρή σιγή). Και τι σκέφτεστε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτό... να στείλω κάποιον μαντατοφόρο. Αλλά πού... πώς;

ΤΑΧΗΡ Πού ακριβώς, θέλετε να 'πείτε. Γιατί, απ' ό,τι κατάλαβα, την περιοχή την γνωρίζετε.

ΒΕΖΙΡΗΣ Και βέβαια την γνωρίζω!.. Όμως, να στείλω κάποιον και να αναζητάει τον αδελφό μου... την στιγμή που εγώ δεν γνωρίζω τι μπορεί να συμβαίνει, δεν μου αρέσει. Δεν θέλω να μαθευτεί πως πίσω από αυτή την αναζήτηση βρίσκεται ο Βεζίρης ο Μεσουτ πασάς... Μπορεί, τζάνεμ, να συμβαίνει κάτι άσχημο. Σου είπα: ο αδελφός μου έκανε εμπόριο... όμως τι εμπορευόταν και ποια ήσαν τα χαίρια του... δεν το γνωρίζω.

ΤΑΧΗΡ Τότε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Απλά ο άνθρωπος που θα πάει εκεί πέρα, εκτός απ' το ότι θα πρέπει να ξέρει πρόσωπα και πράγματα της περιοχής, θα πρέπει να είναι και σίγουρο ότι δεν θ' αναφέρει τίποτα για μένα, παρά μόνο στον αδελφό μου. Κατάλαβες;

ΤΑΧΗΡ Το βασικό είναι το πρώτο... να βρεθεί δηλαδή κάποιος που να κατάγεται από τα μέρη, όπου μένει ο αδελφός σας.

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτό είναι και το δύσκολο...

ΤΑΧΗΡ Δύσκολο, ε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ξέρεις πόσο απέχουμε από εκεί;

ΤΑΧΗΡ Φαντάζομαι... (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, πολυχρονεμένη μου... ακριβώς για ποια περιοχή μιλάμε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Προύσα, φιλε μου... Έχεις ακουστά;

ΤΑΧΗΡ Ε, αλίμονο... Πράγματι, είναι πολύ μακριά από εδώ, αλλά τίποτα δεν αποκλείεται... Εδώ πέρα, पासά μου, έχουμε κάθε καρδιάς καρύδι, που λένε... από Φράγκους μέχρι... μέχρι και Εβραίους. Γιατί να μην έχουμε και κάποιον που να μας ήρθε από της Προύσας τα μέρη;

ΒΕΖΙΡΗΣ Και νά 'ναι, τζάνεμ, έτσι όπως τον θέλουμε;

ΤΑΧΗΡ Αυτό κανονίζεται. (Σε άλλο τόνο). Αφήστε, θα το ψάξω εγώ...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, ναι... κάνε τον κόπο, Ταχήρ... Πρέπει οπωσδήποτε να βρούμε κάποιον... αλλιώς ξέρω 'γώ, τζάνεμ... να σκεφτούμε κάτι άλλο. Ε; Σ' αφήνω τώρα και θα περιμένω νέα σου... (Προσπερνάει τον Ταχήρ και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Αντίο!..

ΤΑΧΗΡ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Προσκυνώ, Βεζίρη μου... Θα σας ενημερώσω εγώ... (Στρέφει προς την καλύβα και προχωράει αργά).

Σκηνή Β'

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας μετά από λίγο. Πλησιάζει τον Ταχήρ και κάνει τεμενά). Σας προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ, ο καημένος... σας προσκυνώ.

ΤΑΧΗΡ Καλώς τον Χατζηβατάτη!.. Σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Μάλιστα.

ΤΑΧΗΡ Τι νέα... καλά;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε, ας τα λέμε καλά, αφέντη μου... ας τα λέμε καλά. Εσείς... πώς τα καλοπερνάτε; Ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης είναι καλά;

ΤΑΧΗΡ Τα γνωστά, φίλε μου: σκοτούρες... προβλήματα... τρεχάματα... Πάντως από υγεία... δόξα νά 'χει ο Γεραμπής!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αχ, μπράβο! Πολύ χαίρομαι, μπέη μου.

ΤΑΧΗΡ Εδώ στο φίλο σου είχες πάει;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μπα, όχι... περνούσα... και μάλιστα αφηρημένος... Είδατε; Ούτε που τον σκέφτηκα, τον ερίφη!

ΤΑΧΗΡ Α, έτσι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Θα περάσω πάλι μετά... (Σε άλλο τόνο). Η αφεντιά σας... καμιά περιουσία απ' τις συνηθισμένες;

ΤΑΧΗΡ Ναι... δηλαδή... όχι ακριβώς. (Μικρή σιγή). Μπορώ να ειπώ ότι σε γύρευα κιόλας... άλλα κι αυτό όχι ακριβώς.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ό,τι θέλετε, αφέντη μου... Γης, γεφύρι να γενώ για να περάσετε... και τα δυο μου ματάκια να βγάλω για σας...

ΤΑΧΗΡ Πάντα πρόθυμος... Νά 'σαι καλά, τζάνεμ!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αλίμονο, μπέη μου... κι εσείς λίγα έχετε κάνει για μένα; Έπειτα είναι και το άλλο...

ΤΑΧΗΡ Ποιο δηλαδή;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αυτή είναι η δουλειά μου κι απ' αυτό ζω κι εγώ και η οικογένειά μου.

ΤΑΧΗΡ Πολύ σωστά!.. (Μικρή σιγή). Λοιπόν... θέλω να βρω κάποιον παλιό στην πόλη μας... να ξέρει δηλαδή, αν όχι όλους τους συντοπίτες μας... όμως, τους πιο πολλούς απ' αυτούς. Εσύ... έχεις πολλά χρόνια εδώ;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Όχι πάρα πολλά...

ΤΑΧΗΡ Ο Καραγκιόζης;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μαζί ήρθαμε.

ΤΑΧΗΡ Μαζί... από πού;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Από την Προύσα.

ΤΑΧΗΡ (Ξαφνιάζεται). Αλλάχ κερίμ!.. Από την Προύσα;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, αφέντη μου...

ΤΑΧΗΡ Δηλαδή... εκεί γεννηθήκατε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ο Καραγκιόζης... εγώ βρέθηκα εκεί για λίγο. Ε... έκανα τότε τον εργολάβο μαζί με τον πατέρα μου και είχαμε πάρει μια μεγάλη δουλειά.

ΤΑΧΗΡ Τι μου λέγεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... ναι... Αλλά η δουλειά δεν μας πήγε καλά... είχαμε μεγάλες καθυστερήσεις, ατέλειες... τι να σας λέω...

ΤΑΧΗΡ Και ο Καραγκιόζης;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο Καραγκιόζης... χμ... (Μικρή σιγή). Χάρις σ' αυτόν, αφέντη μου, γλιτώσαμε τη φυλακή, ίσως και το θάνατο, κι εγώ και ο πατέρας μου. Βέβαια!..

ΤΑΧΗΡ Αλλάχ κερίμ!.. Μα, τι δουλειά ήταν αυτή;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το σαράι της Προύσας, μπέη μου.

ΤΑΧΗΡ Μη μου 'πείς...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι. Ο Καραγκιόζης, που λέτε, ήτανε χωρατατζής του πασά, δούλευε και στην οικοδομή και πήρε πάνω του μεγάλο μέρος της ευθύνης για τις καθυστερήσεις και τις κακοτεχνίες.

ΤΑΧΗΡ Ναι, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... ναι... Είπε στον πασά πως με τα αστεία που έλεγε χασομέραγαν οι εργάτες... δεν πρόσεχαν...

ΤΑΧΗΡ Και ο πασάς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τον έδιωξε... Έδιωξε κι εμένα και τον πατέρα μου... Ο καημένος... τελικά δεν τη γλίτωσε τη φυλακή... ούτε το θάνατο!..

ΤΑΧΗΡ Τι μου λες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν πληρωθήκαμε για μεγάλο μέρος της δουλειάς, οπότε ο πατέρας μου πήγε φυλακή για τα χρέη που είχε κάνει... Μετά από λίγον καιρό πέθανε.

ΤΑΧΗΡ Στη φυλακή, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ο καημένος!..

ΤΑΧΗΡ Θλιβερή ιστορία, τζάνεμ!.. Πολύ θλιβερή...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... τι να λέμε... Τότε φύγαμε με τον Καραγκιόζη από την Προύσα κι ήρθαμε εδώ, που είχε κάτι συγγενείς.

ΤΑΧΗΡ Το Βλαχογιώργο... ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και κάποιους άλλους, αλλά δεν τους βρήκαμε.

ΤΑΧΗΡ Δηλαδή ο Καραγκιόζης... είναι από την Προύσα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βέβαια!.. Γέννημα και θρέμμα, που λένε... (Μικρή σιγή). Εκεί υπάρχει και ο τάφος του.

ΤΑΧΗΡ Ο τάφος του; Για να τον πάνε όταν πεθάνει, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, όχι... Ο Καραγκιόζης φοβόταν μήπως ο πασάς αλλάξει γνώμη και θελήσει να τον θανατώσει... Σκέφτηκε, λοιπόν, να κάνει ότι πέθανε... του κάναμε και την κηδεία και μετά φύγαμε για εδώ.

ΤΑΧΗΡ Τι μου λες; (Γελάει). Χα, χα, χα, χα!.. Καλά, είναι φοβερός... (Μικρή σιγή). Ωστε έτσι; Οπότε, θα γνωρίζει πολλούς στην Προύσα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Οποσδήποτε... Ενδιαφέρεστε για κάποιον δικό σας εκεί;

ΤΑΧΗΡ Ναι... δηλαδή, όχι ακριβώς... αλλά, τέλος πάντων... Τώρα ο Καραγκιόζης θα είναι στην παράγκα του;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το πιο πιθανό... Να του φωνάξω;

ΤΑΧΗΡ Όχι... όχι... άσε. Θα... θα του χτυπήσω εγώ... Εσύ μπορείς να πηγαίνεις. Να... (βγάζει από την τσέπη του χρήματα και του δίνει) πάρε κι αυτά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, γιατί; Δεν έκανα τίποτα...

ΤΑΧΗΡ Έκανες, λέει... Πάρ' τα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλιστα. (Παίρνει τα χρήματα και τα βάζει στην τσέπη του). Ευχαριστώ, αφέντη μου... χίλια ευχαριστώ.

ΤΑΧΗΡ Να πας στο καλό... Γεια σου!.. (Προχωράει προς την καλύβα προσπερνώντας τον Χατζηαβάτη).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μόλις ο Ταχέρ τον προσπερνάει, αμέσως στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Προσκυνώ, αφέντη μου... Σας προσκυνώ. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Γ'

ΤΑΧΗΡ (Προχωράει αργά-αργά προς την καλύβα μονολογώντας). Αυτό είναι, που λένε... τόχη-βουνό!.. Χα, χα... Ποιος να μου τό 'λεγε; Ο Καραγκιόζης από την Προύσα... Μπράβο!.. Για να ιδούμε όμως: θα γνωρίζει κάποιον έμπορο με το όνομα Σουλείμάν; (Έχει φθάσει κοντά στην καλύβα και χτυπάει την πόρτα. Φωνάζει). Καραγκιόζη... έβγα λίγο έξω!.. (Χτυπάει πάλι και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Φεύγα, Χατζατζάρη... το καλό που σου θέλω!..

ΤΑΧΗΡ Δεν είμαι ο Χατζηαβάτης... είμαι ο Ταχήρ εφένης!

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπαμπάκο!.. Λε μπαμπάκο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αυστηρά χωρίς να φαίνεται). Μπαμπακόπιτα!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ο Ταχήνης, λε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πάψε εσύ... δεν ξέρεις!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εσύ δεν ξέρεις, ρε... Αφού σου λέει ο άνθρωπος είναι εφένης!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κι εσύ τι είσαι, δεν μου λες... δικηγόρος;

ΤΑΧΗΡ (Πλησιάζει, ξαναχτυπάει την πόρτα και μετά κάνει πάλι πίσω). Έλα, Καραγκιόζη... μην αργείς!.. Άντε... ο Ταχέρ εφέντης είμαι, σου είπα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Αφέντη μου... με το μπαρδόν... Δεν σε κατάλαβα...

ΤΑΧΗΡ Τα παιδιά σου όμως... με καταλάβανε αμέσως. Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες; Μυστήριο πράμα... Ειδικά 'κείνος ο μικρός, πω πω πω πω πω... με την μυρωδιά σε καταλαβαίνει!..

ΤΑΧΗΡ (Γελάει) Χα, χα, χα!.. Με την μυρωδιά, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, το άτιμο! (Μικρή σιγή).

ΤΑΧΗΡ Που λες... είχα μια κουβέντα με τον φίλο σου προ ολίγου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον Χατζατζάρη;

ΤΑΧΗΡ Ναι... και μού 'λεγε ότι κατάγεσαι από την Προύσα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά πώς;

ΤΑΧΗΡ Α... κουβέντα στην κουβέντα... μου είπε πως είσαι από την Προύσα και πως ήρθατε μαζί εδώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είναι μεγάλη ιστορία, αφέντη μου...

ΤΑΧΗΡ Μέσες-άκρες μου την είπε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει). Εμ'... δεν κρατάει και το στόμα του κλειστό...

ΤΑΧΗΡ Μμ; (Μικρή σιγή). Να σε ρωτήσω: κάποιος Σουλεϊμάν... έκανε εμπόριο... τον ήξερες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί... ο Χατζατζάρης σου είπε ότι δεν τον ήξερες;

ΤΑΧΗΡ Όχι, όχι... δεν μιλήσαμε γι' αυτό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χα... Εκείνος κι αν τον ξέρει!

ΤΑΧΗΡ Μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Εμ', Σουλεϊμάν και εμπορευόμενος... ένας ήτανε στην Προύσα. Αυτός που έκλεισε τον πατέρα του Χατζατζάρη στη φυλακή...

ΤΑΧΗΡ (Ξαφνιάζεται). Αλλάχ κερίμ!.. Τι μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια του χρώσταγε... και ήσαν και πολλά αυτά που του χρώσταγε. Αλλά, και που τον έκλεισε στη φυλακή, μήπως τα πήρε; (Μικρή σιγή). Άσε, που τελικά... κατά διαόλου πήγανε και οι δύο!..

ΤΑΧΗΡ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο πατέρας του Χατζατζάρη πέθανε στη φυλακή μετά από λίγο καιρό...

ΤΑΧΗΡ Αυτό μου το είπε και ο Χατζηαβάνης... Ο Σουλεϊμάν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Σουλεϊμάν χρεοκόπησε... Τι να λέμε... ήταν πολύ μεγάλο το φέσι.

ΤΑΧΗΡ Φέσι... ποιο φέσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φέσι λέμε το χρέος που δεν πληρώνεται.

ΤΑΧΗΡ Α... μάλιστα. Οπότε κι εκείνος με τη σειρά του δεν μπορούσε να πληρώσει τα δικά του χρέη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ακριβώς... και χρεοκόπησε... Αυτό έγινε.

ΤΑΧΗΡ Και μετά... φυλακή κι αυτός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ; Εδώ, αφέντη μου, θα σε γελάσω... (Ξεροβήχει). Δεν ξέρω τι απόκαμε, γιατί φύγαμε από την Προύσα. Εκείνο μόνο που θυμάμαι είναι ότι το πάλευε. Είχε κάποιον που τού 'στελνε χρήματα και όλο και κάτι έδινε σ' αυτούς που χρώσταγε.

ΤΑΧΗΡ Α... μάλιστα... Κατάλαβα. (Μικρή σιγή). Για να μου 'πεις τώρα κάτι άλλο: εάν σου ζητηθεί να πας στην Προύσα και να ψάξεις να τον βρεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον Σουλεϊμάν;

ΤΑΧΗΡ Ναι... θα τα καταφέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πάω στην Προύσα;

ΤΑΧΗΡ Να πας και να βρεις τον Σουλεϊμάν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσα... να πάω να βρω τον Σουλεϊμάν...

ΤΑΧΗΡ Ναι... Υπάρχει πρόβλημα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ξέρω 'γώ;

ΤΑΧΗΡ Πάντως, έχεις γνωστούς εκεί να ρωτήσεις και να μάθεις... δεν είναι έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... αλίμονο!.. (Σε άλλο τόνο). Δεν μου είπες όμως...

ΤΑΧΗΡ Τι πράγμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς και η αφεντιά σου νοιάζεσαι τόσο πολύ για τον Σουλεϊμάν; Δεν φαντάζομαι να είσαι ελόγου σου αυτός που τού 'στελνε τα χρήματα...

ΤΑΧΗΡ Όχι, όχι... μην ανησυχείς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ... μην τό 'φαγες εσύ τελικά το φέσι.

ΤΑΧΗΡ Όχι, όχι, όχι!.. Λοιπόν, θα τα ξαναπούμε... Γιατί μάλλον θα χρειασθεί να πάς στην Προύσα... και θα πληρωθείς γενναία... Ε; Αυτό εννοείται!.. (Βγάζοντας χρήματα). Να, πάρε αυτά εδώ, να ψωνίσεις για τα μικρά. (Ενώ του δίνει τα χρήματα). Μόνο, πρόσεξε: κουβέντα απ' όσα είπαμε, σε κανέναν! Ούτε στο Χατζηαβάνη, ούτε στους δικούς σου. Έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνει τα χρήματα). Ε, τι... παιδιά είμαστε τώρα;

ΤΑΧΗΡ Ωραία!.. Από χαρτιά είσαι εντάξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Βάζει τα χρήματα στην τσέπη). Χαρτιά... τι χαρτιά;

ΤΑΧΗΡ Κατ' αρχήν ταυτότητα καινούρια... έχεις βγάλει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... δηλαδή πρέπει...

ΤΑΧΗΡ Τι εννοείς πρέπει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να είναι βγαλμένη, αλλά δεν έχω περάσει να την πάρω.

ΤΑΧΗΡ Καλά, θα ρίξω εγώ μια ματιά... (Σε άλλο τόνο). Πηγαίνω τώρα και όπως είπαμε: τοιμουδιά!.. Εντάξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ Γεια σου, λοιπόν. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... στο καλό!.. Πέτρα να μη βρεθεί ν' αυτό... να... (κατ' ιδίαν) να σε καταπλακώσει!.. Πώς διάλο τα λέει εκείνος ο Χατζατζάρης, θεμά το γονιό του, ο μαλαγάνας... Αχά... έφτασε κιόλας!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και πλησιάζοντας τον Καραγκιόζη). Καλημέρα, ματάκια μου... Τι κάνεις, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά είμαι 'γώ... (Τον χτυπάει). Καλά είσαι εσύ;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Έλα... έλα... κάτσε καλά!.. (Ξαναπλησιάζει). Μιλούσατε με τον αφέντη τον Ταχήρ... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... Πού το κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, αφού τον είδα, βρε, προηγουμένως και μου είπε ότι θα ερχόταν σε σένα για κάτι που ήθελε... ε, τον είδα και τώρα που έφυγε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μάλιστα. (Μικρή σιγή). Και τώρα εσύ θέλεις να μάθεις τι λέγαμε... α;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... μπα, όχι... Εκτός, ξέρω 'γώ... αν θες εσύ να μου ειπείς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν θέλω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εντάξει, μη θέλεις. Άλλωστε, περίπου τι θέλει, ξέρω εγώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρεις... τι ξέρεις; Ξεράδια σου, ξέρεις!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, πώς... αν έχεις γνωστούς στην Προύσα, να πας να τους βρεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε συ... Καλά, ε; (Ξεροβήχει). Βουλωμένο γράμμα διαβάζεις!.. (Τον χτυπάει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Αυστηρά κάνοντας λίγο πίσω). Έλα τώρα... κάτσε καλά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον πλησιάζει). Ρε συ... τι να σου 'πώ: είσαι... είσαι άλογο πράμα!.. (Τον χτυπάει πάλι).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας κι άλλο πίσω). Μα, ηούχασε, σου είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ενώ τον πλησιάζει πάλι). Ρε συ... καλά... δε... δεν παίζεσαι!.. Ε; (Τον χτυπάει πάλι).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εκνευρισμένος, ενώ κάνει ακόμη λίγο πίσω). Α... μα, σταμάτα επί τέλους!.. (Μικρή σιγή). Εντάξει, δεν ξέρω ακριβώς τι ήθελε, αλλά, απ' ό,τι κατάλαβα, κάποιον ψάχνει... Ε; (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, σου είπε ποιόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας πίσω). Μου είπε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον πλησιάζει με διάθεση κουτσομπολιού). Δεν μου λες, δεν μου λες... καμιά παλιά αγαπητική;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο, ρε... το πέτυχες με τη μία!.. (Σηκώνει το χέρι του δήθεν απειλητικά).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Κάνοντας πίσω). Έλα!.. (Ξαναπλησιάζει). Και... την ξέρεις... την ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατεβάζει το χέρι). Αμέ... κι εσύ την ξέρεις!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Κι εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ κι αν την ξέρεις...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αλήθεια... ποια είναι... πώς την λέγανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Του ξεφεύγει). Σουλεί... (αμέσως το διορθώνει) ε... (Ξεροβήχει). Σούλα... (Επιβεβαιώνει). Σούλα... Σούλα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Σούλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... δηλαδή... έτσι την φώναζε αυτός... Αϊσέ ήταν το όνομά της... Αϊσέ... Αϊσούλα... Σούλα!.. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Κατάλαβα... πώς δεν κατάλαβα... Αλλά δεν μπορώ να την θυμηθώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Όχι, που θα με διπλοπόδιαζες εσύ... (Στον Χατζηβατή). Δεν μπορείς, ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μπα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι όμως...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Την ήξερα, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οόουου!.. Που σου λέω...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μπορεί, αλλά... τι να σου 'πώ... δεν μού 'ρχεται στο νου κάποια Σούλα ή έστω Αϊσέ... (Σε άλλο τόνο). Ήταν ωραία;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, βέβαια... πολύ ωραία!.. Είχε μια κορμοστασιά... σωστός ντελής!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Με θαυμασμό). Ντελής, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το χέρι). Ντελής με τα ούλα του!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και δεν μου λες; μελαχρινή... μελαχρινή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μελαχρινή, λέει... μαυρούκω, μαυρούκω... Ναι!.. Μ' ένα μουστάκι... μουου-ου... τσιγκέλι!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μουστάκι... μα, τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Μουστάκι είπα; (Ξεροβήχει, ενώ προσπαθεί να τα μπαλώσει κάπως). Μωρέ, ξέρω εγώ τι λέω... Για να την έχει την μούρη της σκεπασμένη συνέχεια με 'κείνο το... πώς το λένε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Φερετζέ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αυτό... Πρέπει να είχε μουστάκι και ήθελε να το κρύψει. Κατάλαβες; Μουστακαλού ήτανε... μουστακαλού!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και πού έμενε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Πού έμενε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... Πού ήταν το σπίτι της;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο... πού να σου 'πώ τώρα... Αλλά, και να σου 'πώ, θα καταλάβεις πού σου λέω;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μάλλον όχι. Τέλος πάντων, άλλο τίποτα δεν σου 'πε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούουου... πολλά!.. Τού 'πα κι εγώ 'κεί πέρα κάποια πράγματα... Ε... αυτά. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αλήθεια... σου είπε να πας στην Προύσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ποιος, εγώ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πάω στην Προύσα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... δεν σου είπε να πας στην Προύσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να πάω να κάνω στην Προύσα, ρε; (Ξεροβήχει). Τα γαϊδούρια μου έχασα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δεν ξέρω... ρωτάω... Δεν σου είπε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... Εγώ του είπα να πάει αυτός, που δεν έχει πάει ποτέ του.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, τι λες τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λέω;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δεν έχει πάει ποτέ του στην Προύσα... πώς; Και η αγαπητικιά που είχε εκεί... η Αϊσέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Η Σούλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... κατάλαβα... (Ξεροβήχει).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δεν μού 'πες πριν πως ο μπέης είχε αγαπητικιά στην Προύσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σου είπα εγώ τέτοιο πράμα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αλλά τι μου είπες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... δεν κατάλαβες καλά... Δεν σου είπα αυτό!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Όχι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ άλλο σου είπα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σου είπα: η κοπέλα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ήτανε από την Προύσα... Αυτό. Δεν σου είπα ότι ο Ταχίνης ήταν στην Προύσα, όταν την είχε αγαπητικιά... (σε άλλο τόνο) αν την είχε κιόλας... Μπορεί να είναι και της φαντασίας του. Ξέρεις με πόσες τα είχα 'γώ στα νιάτα μου κι εκείνες δεν ξέρανε τίποτα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Με ενδιαφέρον). Αλήθεια... πολλές;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και πενήντα... Τι πενήντα; Έκατό δεν λες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τα είχες με εκατό κοπέλες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και παραπάνω... Τι, τόλμαγε κοπέλα, έτσι ωραία... να... να κυκλοφορήσει; Της την έπεφτα και... αυτό! (Ξεροβήχει).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Εκατό και βάλε, σου λέω... (Σε άλλο τόνο). Αλλά... μόνος μου... αυτές δεν είχανε ιδέα!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Χα! Και πώς τα είχες, τρομάρα σου, αφού αυτές δεν είχανε ιδέα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τις σκεφτόμουνα... Βέβαια!.. Ξέρεις τι πράμα είναι, ρε Χατζηχαβιάρη, να σκέφτεσαι ένα ομορφοκόριτσο, παρά, ξέρω 'γώ,, διάφορα άλλα;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, ματάκια μου, αλλά... να σε σκέφτεται και το ομορφοκόριτσο... Έτσι δεν είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι διάλο λες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Έτσι πάνε αυτά τα πράματα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος τα λέει αυτά, ρε; Και πες ότι σε σκέφτεται... το ξέρεις; Δεν το ξέρεις... Και πες ότι σου το λέει ή σου το δείχνει... Είναι αλήθεια; Και το άλλο: σκέφτεται μονάχα εσένα ή κι άλλους τριάντα; Έχεις πάντα τις αμφιβολίες σου... Οπότε, δεν είναι καλύτερα να μη σε νοιάζει αν σε σκέφτεται και να σου αρκεί που την σκέφτεσαι εσύ... νά 'χεις και το κεφαλάκι σου ήσυχο;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μούξι και ξερό σ'!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Με δόση επιμονής). Βρε, στην Προύσα... τελικά θα πας ή δεν θα πας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μανία!.. Ρε, δεν σου είπα όχι; (Σηκώνοντας το χέρι του απειλητικά). Τι διάλο ρωτάς συνέχεια; Τι σου κόλλησε πρωί-πρωί, ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Αλήθεια, δεν κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με το χέρι σηκωμένο). Τι να καταλάβω;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε, έλεγα μήπως... μήπως πηγαίναμε παρέα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εκτόνωση). Ε, άει στο διάλο... (Κατεβάζει το χέρι του). Α... γί αυτό λύσσαξες... αμακαδόρε!.. Σου έκανε για ταξιδάκι, α;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, δεν θά 'ταν κι άσχημα. Κι εσύ θα είχες παρέα... Μμ; Τι λες... καλά δεν θα ήτανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με σένα παρέα και θα ήταν καλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', όχι βέβαια!.. Εδώ, ρε, για λίγο σμίγουμε και τις πιο πολλές φορές παραξηγιόμαστε... καυγαδίζουμε... Βάλε τώρα, πόσες μέρες θέλουμε για να πάμε... βάλε και άλλες τόσες για να γυρίσουμε... συνέχεια μαζί... πάει, σκοτωθήκαμε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι λες τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ τι λέω... ή εσύ δεν θες να καταλάβεις με τίποτα; Εδώ, ρε, αρχίσαμε την γκρίνια χωρίς να συμβαίνει κάτι... Άντε να μας συμβεί κιόλας...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να μας συμβεί δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πάμε ταξίδι, ρε... για τι συζητάμε; Εκεί να ιδείς γκρίνια... Κάτσε καλά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έτσι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι έπειτα... τι λέγαμε προηγουμένως;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι λέγαμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν λέγαμε για ομορφοκόριτσα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι θες να 'πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί να πάρω εσένα, ρε τράγο, για παρέα και να μην πάρω 'κεί πέρα ένα ομορφοκόριτσο; Μμ; (Σε άλλο τόνο). Αλλά σ' τό 'πα και σ' το ξαναλέω: Προύσα γιοκ!.. Γκέγκε... νούκου γκέγκε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μικρή σιγή). Προύσα γιοκ, λοιπόν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ακριβώς... κύριε της προσκολλησεως...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τέλος πάντων... κατάλαβα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πολλά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Για... δεν μας λες μερικά, τέλος πάντων, απ' αυτά που κατάλαβες, για να 'δούμε κι εμείς πώς τα κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Να σου ειπώ... κάπου μεγαλοπιάστηκες 'κει πέρα... ε, και ξεχνάς τους φίλους σου. Αυτό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αποθώντας τον). Άντε, γεια... άντε, γεια!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Έννοια σου... φεύγω. (Στρέφει προς το σαράι). Γεια σου... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... και να μας γράφεις! (Στρέφει προς την καλύβα του και φωνάζει). Κοπρίτης!.. Για, πού είσαι; Έλα γρήγορα έξω...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Άγρια). Τι θες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σαν να μου 'ρχεται μια λιγούρα...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Γκαστρωμένος θά 'σαι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Εσύ δεν πεινάς;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Οόουου... συνέχεια!.. Και τι να κάνουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πας να φέρεις τίποτα να φάμε;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Άμα μου δώκεις λεφτά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να... (βγάζει από την τσέπη του χρήματα και του δίνει) πάρε 'δώ... να πας στον μπακάλη, να πάρεις...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Παίρνοντας τα χρήματα). Ξέρω 'γώ τι θα πάρω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι ξέρεις... τι θα πάρεις;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Θα πάρω... θα πάρω... τυρί... θα πάρω ελιές... θα πάρω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Θα πάρω... θα πάρω ντομάτες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο, άλλο;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Σκέφτεται). Μμ... Α... θα πάρω και σωμί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ψωμί θα πάρεις απ' το φούρνο!

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ε, απ' το φούρνο, ντε... Από πού... απ' το περίπτερο; Θες τίποτα άλλο; (Βάζει τα χρήματα στην τσέπη του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, πολλά θέλω... αλλά...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Κατάλαβα... Άντε, γεια!.. (Προχωράει προσπερνώντας τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή ΣΤ'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει και τον κοιτάζει). Ρε... θεμά το γονιό του... Χα!

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και τον πλησιάζει γρήγορα-γρήγορα. Μιλάει χαμηλόφωνα). Α... εδώ είσαι Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα κι αυτός). Εδώ είμαι, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν... γι' αυτό που λέγαμε προηγουμένως...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα...

ΤΑΧΗΡ (Χαμηλόφωνα). Θα πας στην Προύσα. Θα σου εξηγήσουμε τι θα πας να κάνεις εκεί... Πρόσεξε μόνο, να μην το μάθει κανένας!.. Εδώ η οικογένειά σου και όλοι οι φίλοι σου θα ξέρουν ότι είσαι στη φυλακή.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα κι αυτός). Στη φυλακή;

ΤΑΧΗΡ (Χαμηλόφωνα πάντα). Ακριβώς!.. Καταλαβαίνεις... κάπως θα πρέπει να αιτιολογηθεί η απουσία σου... Μμ; Θα λείψεις δυο-τρεις 'βδομάδες... έτσι δεν είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Οόουου... βέβαια!..

ΤΑΧΗΡ (Χαμηλόφωνα). Το λοιπόν... (Βγάζει χρήματα). Εδώ είναι η μισή αμοιβή σου... τριάντα λίρες. (Του τις δίνει). Πάρ' τες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνει τα χρήματα. Χαμηλόφωνα). Τριάντα λίρες... η μισή αμοιβή μου... (Βάζει τα χρήματα στην τσέπη του)..

ΤΑΧΗΡ (Χαμηλόφωνα). Ναι!.. Πρόσεξε όμως... δεν σου τις έδωσα εγώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Αλλά, πού τις βρήκα;

ΤΑΧΗΡ (Χαμηλόφωνα). Τις έκλεψες!.. Αυτό θα 'πεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα κι αυτός). Μά'ισια. Και από ποιον;

ΤΑΧΗΡ (Χαμηλόφωνα πάντα). Από τον αφέντη τον Μπεκήρ αγά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Απ' τον αφέντη τον Μπεκήρ αγά;

ΤΑΧΗΡ (Χαμηλόφωνα). Αυτό θα ειπούμε. Πράγματι ο αγάς έχασε τριάντα λίρες και κάποιον υποψιάζεται... Θέλουμε να μάθει κι αυτός, όπως και όλοι, ότι πιάσαμε εσένα και να ξανοιχτεί... Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Και να τον τοιμπήσετε μετά;

ΤΑΧΗΡ (Χαμηλόφωνα). Ε; Ναι... όταν επιστρέψεις εσύ από το ταξίδι, και να φανεί ότι βγήκες από τη φυλακή, αφού πιάστηκε ο άλλος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. Και αν δεν τον τοιμπήσετε, αφέντη μου;

ΤΑΧΗΡ Έννοια σου... θα σου δώσει χάρη ο πασάς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπερδεμένα δεν μου τα λες;

ΤΑΧΗΡ Θα τα ξεμπερδέψουμε... Τώρα απλά σε κατατοπίζω, γιατί σε λίγο θα στείλω τον Δερβέναγα να σε συλλάβει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. Να με συλλάβει;

ΤΑΧΗΡ (Χαμηλόφωνα). Στα ψέματα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. Α... στα ψέματα; (Σε άλλο τόνο). Και θα με δείρει;

ΤΑΧΗΡ Μόνο αν χρειασθεί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Στα ψέματα πάντως;

ΤΑΧΗΡ Αυτό... όπως το πάρεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος ήρθε; Δηλαδή... (Ξεροβήχει. Κάνοντας βήματα πίσω, βήματα 'μπρός). Ωχ, μανούλα μου...

ΤΑΧΗΡ (Χαμηλόφωνα). Λοιπόν... τώρα, άντε να πας μέσα, ν' αφήσεις και τα χρήματα στη γυναίκα σου... και πες αυτά που είπαμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Δεν χρειάζεται... θα καταλάβει αυτή.

ΤΑΧΗΡ Ναι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ου... καλά είσαι!..

ΤΑΧΗΡ (Χαμηλόφωνα). Τα υπόλοιπα θα τα πάρεις μόλις επιστρέψεις... και κάτι λίγα πριν φύγεις, για τα έξοδα του ταξιδιού. Εντάξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ (Χαμηλόφωνα). Το λοιπόν... εγώ πηγαίνω τώρα... και σε λίγο θα στείλω τον Βεληγκέκα... Πήγαινε κι εσύ μέσα... και όπως τ'άπαμε. Έτσι; Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προσκυνώ, αφέντη μου... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΑΓΛΑΪΑ (Χωρίς να φαίνεται). Καραγκιοζή... τι κουβέντες έχεις εσύ με τον Ταχήρ αφέντη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Να μη σε νοιάζει!.. (Σιγανά). Πάρε αυτά και κρύψ' τα καλά... και κουβέντα σε κανέναν... Ακούς; Σε κανέναν!..

ΑΓΛΑΪΑ (Χωρίς να φαίνεται. Σιγανά). Τι 'ν' αυτά, καλέ; Πού τα βρήκες;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού. Πλησιάζει γρήγορα την καλύβα και χτυπάει την πόρτα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα σου 'πώ... Γεια σου τώρα... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Εσύ 'σαι, μπάρμπα-Ντζουρβέναγα; Με... με θες κάτι;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Τον αρπάζει). Πόγια, ωρέ κλέφτρια... πο, μέσα, ωρέ!.. Μέσα... κακή σ' μέρα και μαύρη... Γκιτ! (Τον σέρνει προς το σαράι). Αχά!

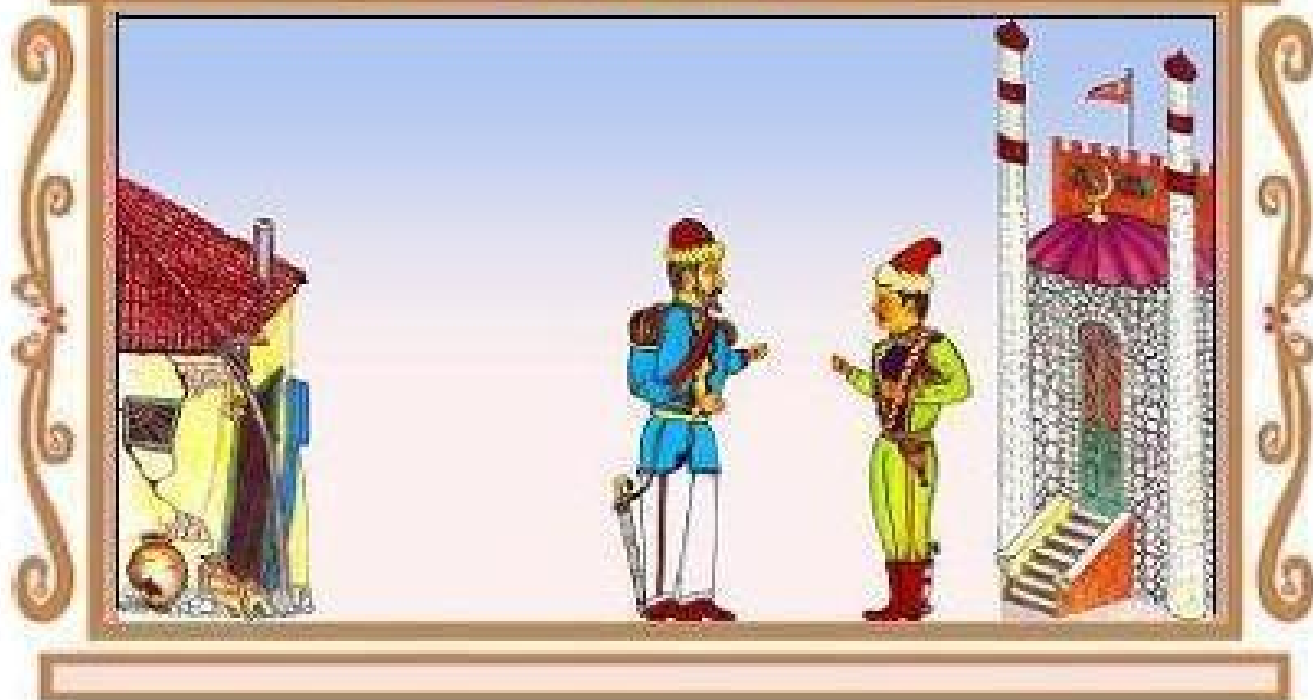
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σιγά... σιγά, μην τραβάς απ' τη γραβάτα... θα... θα μου πέσει το παντελόνι!.. (Εξέρχονται προς την πλευρά του σαραγιού μαζί).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Α'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει λίγο και κατόπιν στρέφει προς τον Ταχήρ, που ακολουθεί). Άκουσε, Ταχήρ... όπως γνωρίζεις πολύ καλά κι ελόγου σου... είναι τώρα κοντά ένας μήνας, που έστειλα το μαντάτο στον αδελφό μου, και απόκριση δεν έχουμε... Να το πήγε αυτός ο...

ΤΑΧΗΡ (Συμπληρώνει). Ο Καραγκιόζης;

ΒΕΖΙΡΗΣ Μπράβο!.. Τον είδες... επέστρεψε; Μήπως του συνέβη τίποτα, του ερίφη; Ξέρεις, έχω αρχίσει να ανησυχώ.

ΤΑΧΗΡ Πράγματι, είναι τώρα που λείπει.. (σκέπτεται) μμ... τέσσερις-πέντε εβδομάδες...

ΒΕΖΙΡΗΣ Πολύ δεν είναι;

ΤΑΧΗΡ Μάλλον... αλλά... (Σκέπτεται).

ΒΕΖΙΡΗΣ Μήπως, τζάνεμ, έχει επιστρέψει και ξέχασε να έλθει να μας ενημερώσει;

ΤΑΧΗΡ Δεν νομίζω. Άλλωστε, κάνει να παίρνει και κάποια χρήματα ακόμη... να ξέχασε κι αυτά; Α, μπα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, ναι, βέβαια... Εάν είχε έρθει, θα παρουσιαζόταν για να πληρωθεί.

ΤΑΧΗΡ Αυτό λέω κι εγώ... Μάλλον δεν έχει έρθει ακόμη.

ΒΕΖΙΡΗΣ Να του συνέβη κάτι;

ΤΑΧΗΡ Βεζίρη μου, τι να σας 'πώ; Ότι είναι μεγάλο το ταξίδι, είναι. Συνάμα ο άνθρωπός μας ταξιδεύει με προφυλάξεις κι αυτό, όσο νά 'ναι, δημιουργεί καθυστερήσεις... αλλά μια εβδομάδα για να πάει κι άλλη μια για να γυρίσει είναι αρκετός χρόνος.

ΒΕΖΙΡΗΣ Οπότε, μάλλον κάτι συμβαίνει...

ΤΑΧΗΡ Ακούστε, πολυχρονεμένε μου... ό,τι και να συμβαίνει, αυτός ο άνθρωπος είναι διαβολεμένος... τετραπέρατος, που λένε... θα βρει τρόπο να τα καταφέρει!

ΒΕΖΙΡΗΣ Ξέρω' γώ... μήπως πήρε λάθος κατεύθυνση;

ΤΑΧΗΡ Εντάξει, όλα είναι πιθανά... Αλλά το πιο πιθανό απ' όλα είναι το πλεούμενο να μην έπιασε λιμάνι κοντά στην Προύσα, παρά να πήγε σε άλλο, πιο μακρινό.

ΒΕΖΙΡΗΣ Υπάρχει και τέτοιο ενδεχόμενο;

ΤΑΧΗΡ Βέβαια! Η θάλασσα στα κοντινά λιμάνια είναι ανοιχτή και δεν ξέρουμε αν το πλεούμενο που πήρε ήταν βαπόρι ή κανένα μικρό πλοιάριο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τώρα, τι λες να κάνουμε... να περιμένουμε κι άλλο... και πόσο;

ΤΑΧΗΡ Μα, δεν νομίζω ότι μπορούμε να κάνουμε κάτι άλλο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τέλος πάντων... να περιμένουμε. Αλλά δεν σου κρύβω ότι ανησυχώ.

ΤΑΧΗΡ Με το συμπάθειο κιόλας, Βεζίρη μου... είδατε μήπως κάποιο

άλλο όνειρο σχετικό με τον αδελφό σας;

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι εννοείς;

ΤΑΧΗΡ Θέλω να 'πώ... δεν τον ξαναείδατε στον ύπνο σας από τότε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... όχι, όχι... Και μπορώ να ειπώ ότι αυτό με καθησυχάζει κάπως.

ΤΑΧΗΡ Τίποτε... ο άνθρωπός μας θα κάνει το καλύτερο που μπορεί να γίνει!.. Είμαι βέβαιος.

ΒΕΖΙΡΗΣ Καθυστερεί όμως, τζάνεμ.

ΤΑΧΗΡ Δεν του ζητήσαμε και κάτι εύκολο, Βεζίρη μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτό είναι αλήθεια. Το να αναζητείς κάποιον που και μόνη η αναζήτησή του είναι πιθανό να σ' ενοχοποιήσει, σίγουρα δεν είναι καθόλου εύκολο.

ΤΑΧΗΡ Ασφαλώς! Αλλά είναι και το άλλο...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ποιο δηλαδή;

ΤΑΧΗΡ Μπορεί, Βεζίρη μου, ο αδελφός σας να έχει φύγει από την Προύσα και να έχει πάει μακριά ή, ακόμη χειρότερα, να έχει πάει σε άγνωστη κατεύθυνση...

ΒΕΖΙΡΗΣ Τότε, γιατί δεν έρχεται να μας το ειπεί, να τελειώνουμε;

ΤΑΧΗΡ Δεν είναι απ' αυτούς που τα παρατάνε εύκολα... αυτό θέλω να σας 'πώ. Θα βρει αυτός τρόπο να έχετε μαντάτο από τον αδελφό σας... Μπορεί ν' αργήσει, αλλά θα το έχετε.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ειλικρινά θαυμάζω την σιγουριά σου... (Κινείται λίγο προς το σαράι). Πάω μέσα... εσύ;

ΤΑΧΗΡ Εγώ, πασά μου, λέω να πάω μια βόλτα... έχω να ψάξω κάτι.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Ταχήρ). Σ' αφήνω τότε... Αντίο! (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Μόλις ο Βεζίρης τον προσπερνάει, στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Προσκυνώ, Βεζίρη μου... Στο καλό να πάτε... (Στρέφει προς την καλύβα και προχωράει αργά).

Σκηνή Β'

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Γεια σου, μπρε Ταχήρ... (Τον πλησιάζει). Τι κάνεις, τζάνεμ... είσαι καλά;

ΤΑΧΗΡ (Σταματώντας). Καλά, Αγά μου... ελόγου σου;

ΓΕΡΟΣ Ε... ας τα λέμε καλά. Ερχόμουν προς συνάντησή σου...

ΤΑΧΗΡ Α, μπα... για το γνωστό θέμα; Εντάξει, τακτοποιήθηκε... Δεν τακτοποιήθηκε;

ΓΕΡΟΣ Ε, όχι και τακτοποιήθηκε!..

ΤΑΧΗΡ Ε, πώς; Πιάσαμε τον κλέφτη και τον κλείσαμε στη φυλακή.

ΓΕΡΟΣ Ποιον... τον Καραγκιόζη;

ΤΑΧΗΡ Και βέβαια!.. Συνελήφθη και τιμωρήθηκε.

ΓΕΡΟΣ Αποκλείεται να είναι αυτός ο κλέφτης... Εγώ σου είπα ποιος είναι.

ΤΑΧΗΡ Αφού, Αγά μου, ομολόγησε.

ΓΕΡΟΣ (Ενοχλημένος). Ομολόγησε... Τώρα... μαζί μιλάμε. Και οι δυο

ξέρουμε καλά πώς να κάνουμε τον Καραγκιόζη να ομολογήσει...

ΤΑΧΗΡ Αγά μου με προσβάλλεις.

ΓΕΡΟΣ Δεν έχω τέτοια διάθεση. Εγώ τους παράδες μου θέλω... τις λίρες μου... που μου τις σκορπάει ο Μουσουλίας δεξιά κι αριστερά σαν νά 'ναι...

ΤΑΧΗΡ (Τον διακόπτει). Επιμένεις δηλαδή ότι τις λίρες σου τις πήρε αυτός ο Μουσουλίας;

ΓΕΡΟΣ Τι σου λέω... Για βάλε κάποιον να τον παρακολουθήσει σε τι μαγαζιά παγαίνει και ξοδεύει το βιος μου... Μάλιστα, από τότε που έμαθε ότι πιάσατε τον Καραγκιόζη, έχει... έχει ξεφύγει τελείως... Ξεσαλώσει έχει!..

ΤΑΧΗΡ Μήπως το μίσος σου από εκείνη την παλιά ιστορία σε κάνει να βλέπεις έτσι τον Μουσουλίας;

ΓΕΡΟΣ Εγώ σου είπα απλά να τον παρακολουθήσεις... και πιστεψέ με, αν δεν το κάνεις... και χωρίς παρεξήγηση... θα παραπονεθώ στον πασά!

ΤΑΧΗΡ Κι αν σου 'πώ... πως αυτό είχα υπόψη μου να κάνω τώρα-τόρα;

ΓΕΡΟΣ Μμ;

ΤΑΧΗΡ (Εμπιστευτικά). Κι αν σου 'πώ... κι αυτό να μείνει μεταξύ μας... πως τον Καραγκιόζη τον έπιασα, για να ξανοιχτεί αυτός που πράγματι έκλεψε τις λίρες σου;

ΓΕΡΟΣ Είπα κι εγώ, μπέη μου...

ΤΑΧΗΡ Ηούχασε! Είτε είναι αυτός που λες... ο Μουσουλίας... είτε είναι οποιοσδήποτε άλλος, σύντομα θα συλληφθεί.

ΓΕΡΟΣ Εγώ τις λίρες μου θέλω!

ΤΑΧΗΡ Θα τις πάρεις όλες... μέχρι και το τελευταίο γρόσι!..

ΓΕΡΟΣ Εντάξει, Ταχήρ μπέη... Δέχομαι, τζάνεμ, αυτό που μου είπες και σε ευχαριστώ... Φεύγω και θα περιμένω νέα σου.

ΤΑΧΗΡ Να πας στο καλό.

ΓΕΡΟΣ (Στρέφει προς την καλύβα). Αντίο, αντίο!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

Σκηνή Γ'

ΤΑΧΗΡ Γεια σου, Μπεκήρ αγά!.. (Προχωράει αργά προς την καλύβα μονολογώντας). Ωστε έτσι ο Μουσσούλιας... ξανοίχτηκε...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και φωνάζει). Αφέντη Ταχήρ!..

ΤΑΧΗΡ (Στρέφει προς αυτόν). Μπρε... καλώς τον Χατζηβαβάτη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Κάνει τεμενά). Σας προσκυνώ, ο καημένος.

ΤΑΧΗΡ Σήκω επάνω... Ήθελες κάτι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Σηκώνεται. Με κάποιο δισταγμό). Αφέντη μου... κάτι λέγεται στην αγορά... το άκουσα και ήρθα αμέσως να σας το ειπώ.

ΤΑΧΗΡ Τι δηλαδή;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Έχει να κάνει με τον Καραγκιόζη... ότι δεν έκλεψε αυτός τις λίρες του Μπεκήρ αγά, αλλά κάποιος άλλος...

ΤΑΧΗΡ Μα, φιλε μου, ο Καραγκιόζης ομολόγησε.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ομολόγησε;

ΤΑΧΗΡ Βέβαια!.. Και μάλιστα χωρίς να μας κουράσει πολύ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σκεπτικός). Περίεργο!..

ΤΑΧΗΡ Δεν καταλαβαίνω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, ο Καραγκιόζης να κλέψει λίρες πολλές απ' τον Μπεκήρ αγά... δεν μπορεί. Αδύνατο των αδυνάτων!..

ΤΑΧΗΡ Και γιατί, παρακαλώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, είναι καρδιακοί φίλοι, αφέντη μου... Δεν μπορώ να το πιστέψω!..

ΤΑΧΗΡ Τότε, δεν έχεις παρά να το εξακριβώσεις ο ίδιος. Πήγαινε στη γυναίκα του... οικογενειακοί φίλοι είσαστε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έχω πάει αρκετές φορές.

ΤΑΧΗΡ Την ρώτησες όμως, μήπως ο Καραγκιόζης πήγε στο σπίτι του τίποτε λίρες πριν συλληφθεί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι ακριβώς... Μιλήσαμε για χρήματα, αν έχει να περάσει, όχι για λίρες και μάλιστα πολλές.

ΤΑΧΗΡ Οπότε, μπορεί να μην ξέρει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το πιο πιθανό. Αλλά αυτό που λέγεται...

ΤΑΧΗΡ Α, ναι... Τι ακριβώς έχεις ακούσει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κάποιος Μουσουλίας...

ΤΑΧΗΡ Α... καλά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρετε;

ΤΑΧΗΡ Και βέβαια!.. Διαδόσεις του ίδιου του αγά... Υπάρχει παλιό μίσος μεταξύ τους. Μπορεί και για να βοηθήσει τον Καραγκιόζη, αφού, όπως μου λες, είναι φίλοι καρδιακοί... Αλήθεια, πώς κι έτσι... ξέρεις εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κάπου τον είχε βοηθήσει ο Καραγκιόζης.

ΤΑΧΗΡ Σε γυναικοδουλειά, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλλον, αλλά... πού το καταλάβατε;

ΤΑΧΗΡ Ε... τι δουλειά κάνουμε, τζάνεμ; Σε τι άλλο θα μπορούσε να τον βοηθήσει ο Καραγκιόζης τον αγά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σωστά!

ΤΑΧΗΡ (Με προθέσεις διερευνητικές). Και δεν μου λες μόνο μια φορά τον βοήθησε... ή μήπως τον έχει 'κει πέρα ο αγάς μόνιμο... μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, όχι, αφέντη μου!.. Μια φορά είχε συμβεί κάτι και δεν ήταν ακριβώς γυναικοδουλειά...

ΤΑΧΗΡ Α... μη μου τα γυρίζεις τώρα... Τι θα ειπεί δεν ήταν ακριβώς γυναικοδουλειά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γυναικοδουλειά, ναι... αλλά μπλέξιμο είχε ο αγάς και ο Καραγκιόζης τον βοήθησε να ξεμπλέξει. Καταλάβατε;

ΤΑΧΗΡ (Εύθυμα). Α... να ξεμπλέξει... όχι να τα μπλέξει. Κατάλαβα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άλλωστε, ο αγάς τώρα πια...

ΤΑΧΗΡ Α... μην το λες... το παλεύει ακόμη... Έτσι λέει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με δόση ειρωνείας). Ναι, καλά... Χα!.. (Μικρή σιγή). Αλήθεια... κανένα νέο απ' τον Καραγκιόζη, αφέντη μου... Δεν θα βγει απ' τη φυλακή; Είναι πάνω από ένα μήνα μέσα...

ΤΑΧΗΡ Α... ας πρόσεχε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή... αν επιτρέπεται κιόλας, πόσον καιρό θα μείνει μέσα;

ΤΑΧΗΡ Μέχρι να βρεθούν οι λίρες!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι αν δεν βρεθούνε;

ΤΑΧΗΡ Τότε, ό,τι αποφασίσει ο πολυχρονεμένος μας πασάς... Εγώ τι να σου λέω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σκεπτικός). Πω πω πω πω πω!..

ΤΑΧΗΡ Πάντως, όταν ξαναπάς στη γυναίκα του, ρώτησέ την για τις λίρες... Της είχε δώσει τριάντα λίρες ο Καραγκιόζης... ναι ή όχι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και βέβαια θα την ρωτήσω!

ΤΑΧΗΣ Θα κοιτάξω κι εγώ γι' αυτό που μου είπες ότι λέγεται στην αγορά... Αν και... σου είπα. (Στρέφει προς την καλύβα). Άντε, γεια σου. (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Ακολουθώντας τον για λίγο). Προσκυνώ, μπέη μου Στο καλό να πάτε. Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας!.. (Κατ' ιδίαν). Για να ιδώ: η Αγλαΐα είναι μέσα; (Χτυπάει την πόρτα της καλύβας και μετά κάνει λίγο πίσω. Φωνάζει). Αγλαΐα... έβγα λίγο!.. Ο Χατζηβατής είμαι...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Γεια σου, κύλιε Χατζατζάλη.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Α... γεια σου, Πιρικόγκο μου. Τι κάνεις, καλό μου παιδί;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Έν είμαι καλό παιδί...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Ξαφνιαάζεται). Τι έπες; Δεν είσαι;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Όσι, έν είμαι...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και τι είσαι... κακό;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Κακό είμαι!.. Και ο Κολητήλης... και ο Κοπίτης.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι λες... γιατί;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Γιατί ο πατέλα' μας πήγε φυλακή.... κι εμείς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι εσείς;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Έν πήγαμε 'α τότε βγάλουμε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχ... δεν είναι εύκολο αυτό μικρούλη μου...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Και ο τσηλός... πού 'ναι στην πόλτα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιος... ο Βεληγκέκας;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ατός... μ' έδιωξε... πήγα πόσες φορές... Δεν μ' αβαπάει πια.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυτός δεν αγαπάει κανέναν... Ούτε τη μάνα του!.. Γι' αυτό ηούχασε και μη στενοχωριέσαι...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Με πίκρα). Στενοχωγιέμαι... και κλαίω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, να μην κλαις!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Κλαίω... Και ο Κοπίτης κλαίει... και ο Κολητήλης...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να μην κλαίτε... θα βγει ο πατέρας σας.

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Πότε; Πελάσανε τλία χλόνια...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι και τρία χρόνια... ένας μήνας πέρασε.

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Εμένα... τλία χλόνια μου φάνηκε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έλα, σώπα μου... όπου νά 'ναι, θα βγεί... Η μητέρα σου;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Έν τσέλω... 'εν είναι μέσα... Μετά θα είναι... θα έλθεις πάλι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... θα περάσω πάλι αργότερα... Άντε να πας μέσα.

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Πηγαίνω... Γεια σου, κύλιε Χατζατζάλη. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γεια σου, Πιρικόγκο μου, και να μη στενοχωριέσαι, παιδί μου... (Στρέφει προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Ε'

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και τον πλησιάζει βιαστικά). Κύριε Χατζηαβάτη... κύριε Χατζηαβάτη... γεια σας!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλώς τον Ζαχαρία!.. Τι κάνεις;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ουίτ... Καλά είμαι. Εσείς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι εγώ καλά είμαι.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Για τον κύριο Καραγκιόζη... μήπως μάθατε κανένα νέο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σαν τι δηλαδή;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ουίτ... Θα μείνει πολύ στη φυλακή;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Φαντάζομαι... μέχρι να βρεθούν τα χρήματα που έκλεψε...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αυτό, κύριε Χατζηαβάτη, είναι σίγουρο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το ότι θα βγει, όταν βρεθούν τα χρήματα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι, το ότι έκλεψε, ουίτ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο αφέντης ο Ταχέρ μου είπε ότι το ομολόγησε... οπότε...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μήπως, ουίτ, αναγκάσθηκε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να ομολογήσει; Όχι... όχι...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Περιέργο, ουίτ... Εδώ στην αγορά... ο κόσμος άλλα λέει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, κι εγώ κάτι άκουσα... Για τον Μουσούλια δεν λες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Α, μπράβο!.. Το ακούσατε κι εσείς, ουίτ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το άκουσα... πώς δεν το άκουσα.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ο κύριος Ταχέρ, ουίτ, το άκουσε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Φάνηκε να έχει κάτι υπόψη του, αλλά αυτός μιλούσε για διαδόσεις.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι διαδόσεις, ουίτ; Εδώ ο άλλος... ξοδεύει πάρα πολλά χρήματα... πού τα βρήκε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πολλά, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πολλά, λέει... Τι; Σε όλα τα καλά μαγαζιά, ουίτ... μέσα αυτός. Από το ένα βγαίνει, στο άλλο μπαίνει... Τις γυναίκες δυο-δυο τις κυκλοφοράει... και τις αλλάζει σαν τα πουκάμισα! Και τι γυναίκες, ουίτ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πιστεύω πως ο αφέντης ο Ταχέρ θα την βρει την άκρη.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μα, για να την βρει, ουίτ... πρέπει ν' ασχοληθεί.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και ποιος σου είπε ότι δεν ασχολείται;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Θέλετε να ειπείτε, ουίτ, ότι έχει ήδη επιληφθεί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και βέβαια έχει επιληφθεί!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Α... ωραία!.. Γιατί δεν σας κρύβω, ουίτ, ότι εγώ δεν το πολυπιστεύω ότι ο κύριος Καραγκιόζης έκλεψε τις λίρες του Μπεκήρ αγά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν το πολυπιστεύεις, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι... εσείς, κύριε Χατζηαβάτη, πιστεύετε κάτι τέτοιο, ουίτ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχ, Ζαχαρία μου... τι να σου ειπώ; Μπερδεμένος είμαι... πολύ μπερδεμένος.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Επειδή ομολόγησε, ουίτ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ'; Από τη μια ο Καραγκιόζης ομολόγησε ότι τις έκλεψε τις λίρες... από την άλλη ο Μουσσούλιας σκορπάει λεφτά με τη σέσουλα...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τον κύριο Καραγκιόζη, ουίτ, πήγατε καθόλου να τον 'δείτε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, από ό,τι μου είχε 'πεί ο αφέντης ο Ταχίρ, δεν τον έχουνε εδώ στις φυλακές του σαραγιού.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αλλά πού, ουίτ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν μου είπε.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μυστήρια δεν είναι όλα αυτά, ουίτ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλλον... (Μικρή σιγή).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ε... πηγαίνω για το σπίτι, ουίτ... μήπως πάτε προς τα 'κεί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι... Περιμένω, όπου νά 'ναι, θα έρθει η γυναίκα του Καραγκιόζη... να την ιδώ λίγο.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αχ... πείτε της χαιρετίσματα από μέρος μου, ουίτ!.. Γεια σας. (Τον προσπερνάει και εξέρχεται αργά προς την πλευρά της καλόβας).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αντίο, Μορφογιέ μου... Στο καλό!.. (Μονολογεί). Ακούς εκεί, ο Μουσσούλιας ο στραβομούτσουνος... τις γυναίκες δυο- δυο! Αλήθεια κι απ' αλήθεια!.. (Σιγή). Τι να ειπεί κανείς; Α... να, κι η Αγλαΐα!

Σκηνή ΣΤ'

ΑΓΛΑΪΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Πλησιάζοντας).
Γεια σου, Χατζηαβάτη... Τι γίνεται... τι κάνεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλά, Αγλαΐα μου... Εσύ;

ΑΓΛΑΪΑ Ε, όπως τα ξέρεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στη δουλειά είχες πάει;

ΑΓΛΑΪΑ Τι να κάνω... να κάτσω και να περιμένω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σωστά. Τι να κάνεις; (Μικρή σιγή). Δε... δεν μου
λες, Αγλαΐα μου...

ΑΓΛΑΪΑ Ό,τι θες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Είχα προηγουμένως μια κουβέντα με τον αφέντη
τον Ταχήρ...

ΑΓΛΑΪΑ Κι εσύ κουβέντες με τον Ταχήρ άνοιξες; Άντε... να πας να
βρεις τον άλλον...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι θες να 'πεις... ποιον άλλον;

ΑΓΛΑΪΑ Τον Καραγκιόζη...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δεν καταλαβαίνω...

ΑΓΛΑΪΑ Κι εκείνος, πριν τον πιάσουνε... κουβέντες συχνές-ποκνές με τον Ταχήρ είχε. Ε, έδωκε-πήρε... μέχρι που τον κλείσανε μέσα κι ησύχασε.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δεν φαντάζομαι να τον κλείσανε μέσα επειδή είχε κουβέντες με τον Ταχήρ αφέντη.

ΑΓΛΑΪΑ Άλλο θέλω να 'πώ εγώ... Απ' τη μια, κύριε τάδε... κάθεται και κουβεντιάσεις με κάποιον... όποιον... κι απ' την άλλη... στέλνεις τον Βεληγκέκα και τον πάνεις; Έτσι, χωρίς να κάνει κάτι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μα, δεν έκλεψε;

ΑΓΛΑΪΑ Ο Καραγκιόζης; Τι λες, Χατζηβατάη, μου; Όποτε κλέβει ο Καραγκιόζης, χαλάει ο κόσμος μέσ' στο σπίτι... Πανηγύρι έχουμε!.. Κατάλαβες; Και ό,τι έχει κλέψει, το σκορπάει.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ξέρω, ξέρω...

ΑΓΛΑΪΑ Μπορεί να μην ξέρεις; Φίλος του είσαι. Λοιπόν... τέτοιο πράγμα δεν είχε συμβεί πριν τον πιάσουνε... άρα δεν είχε κλέψει. Τώρα, γιατί τον πιάσανε... άντε ρώτησε τον Ταχήρ... να μας το 'πεις κι εμάς να το μάθουμε.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ησύχασε... ησύχασε...

ΑΓΛΑΪΑ Εδώ πέρα έχει βουίξει ο τόπος με αυτόν τον Μουσούλια... Ξοδεύει λεφτά σαν να είναι του Σουλτάνου γιος!.. Δεν το έμαθε αυτό ο Ταχήρ; Ο αγάς, που έχασε τις λίρες, δεν του είπε τίποτα; Είναι δυνατόν να πιστεύει ότι ο Καραγκιόζης του τις έκλεψε τις λίρες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Καλά, δεν σου άφησε τίποτα χρήματα;

ΑΓΛΑΪΑ Σου είπα... όταν ο Καραγκιόζης κλέβει λεφτά, τα σκορπάει... δεν τα φυλάει. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, ναι... πώς... Μα, ξέρω και τον λόγο.

ΑΓΛΑΪΑ Α, μπράβο!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Άντε μου... άντε να πας μέσα να ξαποστάσεις, πού 'σαι και κουρασμένη...

ΑΓΛΑΪΑ Ναι... Κι εσύ, όταν ιδείς τον Ταχήρ, πες του αυτό που σου είπα. (Προσπερνώντας τον προχωράει προς την καλύβα). Έτοι; Γεια σου, Χατζηαβάτη!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφοντας προς το μέρος της). Ναι, ναι. Γεια σου, Αγλαΐα μου... Γεια σου, παιδί μου. Καλή ξεκούραση. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και αργά-αργά προχωράει, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική, που μετά από λίγο σταματάει). Έεεεπ'... πίσω, ψευτόμαγκες!.. Πίσω, καταχραστές της εξουσίας και άσχετοι... που παν ό,τι το ύποπτο σας προκύψει... το φορτώνετε, νά 'με, με τη μία στον Καραγκιοζέα και όλα μια χαρά... Το βρήκατε, νά 'με, αχαμνό το ανθρωπάκι... του φτιάξατε κί ' ένα ποινικό μητρώο... ίσα με ένα κοντέινερ σαραντάρι... και τους πραγματικούς ενόχους, νά 'με... τους αφήνετε και αλωνίζουνε ελεύθεροι κι ωραίοι... με τις γκόμενες διπλές... Ίσα, ρε, ανυπόληπτοι και ανεύθουνοι και ξεφτίλες... Άμα!.. (Πλησιάζει στην καλύβα και χτυπάει την πόρτα, ενώ φωνάζει). Κολητήρηρης!.. Πού είσαι, ρε μορτάκο; (Ξαναχτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω). Έλα... σκάσε μύτη... ο Σταύρος είμαι...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας μετά από λίγο).
Καλώς το κουτσαβλάκι... το Σταύλακα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έεεπ'... Κοπριτάκος... πού 'ν' ο δικός μου, ρε;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ο πατέρα' μου... είναι φυλακή.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Όχι, ρε, αυτό το ξέρω... Για τον Κολητήρη ρωτάω, νά
'με.

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Α... αυτόνε λες δικό σου... τον Κολητήρη;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι για...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Χαρήκαμε κάργα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Ξεροβήχει). Δεν είναι μέσα;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ο Κολητήρης, μπα... είναι στου Μπαλμπαβόιδη... μετά
θα 'ρθεί.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Η μητέρα σου;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Πριν λίγο γύρισε από τη δουλειά και ξάπλωσε... Και ο
Μπιλικόγκος κοιμάται. Θες τίποτ' άλλο;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Ξεροβήχει πάλι). Δεν μου λες, ρε τσιφτάκο: από φιλά,
νά 'με... πώς τα πάτε... 'ντάξει;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Από φιλά, νά 'με, κάτι γίνεται... αλλά από χοντρά... νυξ,
που λέει κι ο Σταύλακας!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άλα... γουστάρω!.. (Σε άλλο τόνο). Λεπόν... (Βγάζει από
την τσέπη του χρήματα και του δίνει). Πιάσε αυτά τα ολίγα...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Παίρνοντας τα χρήματα). Λεφτά!.. Ά τα δώκω στη μάνα
μου.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μπράβο, ρε Κοπριτάκο!.. (Σε άλλο τόνο). Και πού 'σαι...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Τι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πες της, νά 'με... υποχρέωση μηδέν. Προσέχεις; Τα φιλά
τα κέρδισε ο Καραγκιόζης στο μπαρμπούτι.

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Αυτό... 'εν τό 'πασα.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έριξα μια ζαριά ζόρικη, νά 'με... και είπα: αυτή για τον Καραγκιοζάκο... και ξέρεις τι έφερα;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Δεκάρια;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Όχι, ρε...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ 'Κοσάρια;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εξάρεις, μάγκα!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Α, ναι, μωρέ... αυτό ήθελα να 'πώ!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και τους τα πήρα, που λες, μαγκίτη... κι όπως τα πήρα, νά 'με... τά 'φερα. Μπήκες;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Κι εγώ, όπως τα πήρα, νά με... 'α τα δώκω στην Αγγαία... Σωστός;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εισ' ωραίος, ρε!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Κομπασμός). Όχι, παίζουμε...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και πες της, νά 'με, ότι θα ξαναπεράσω, άμα λάχει και κάτι άλλο. Ε, θα έρθει και ο Καραγκιοζής... δεν φαντάζομαι να τον κρατήσουνε ισόβια για μια μικροκλοπή, νά 'με....

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Έν έκλεψε!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και πώς το λες αυτό, νά 'με;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Έν ξέρω 'γώ τώρα τον πατέρα μου; Εγώ... εγώ τον έχω γεννήσει, νά 'με... Έν έκλεψε!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και τον μπουζουριάσανε, νά 'με, έτσι... στα καλά του καθουμένου;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ναι, τα καθίκια!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Επίπληξη). Σεμνά!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Άσε, γιατί τά 'χω πάρει τώρα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Λεπόν... λέω να την κάνω σιγά-σιγά...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Κι εγώ...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γεια σου, μεγάλε!.. (Στρέφει προς το σαραί).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Γεια χαρά νταν... που λέει κι ο Σταύρακας!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Του φωνάζει). Είπαμε... είσαι ωραίος!.. (Προχωράει λίγο).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική, που μετά από λίγο σταματάει). Ωωώ... ποιόν βλέπουνε τα ωραία μου τα μάθια; (Μικρή σιγή). Το σιόρο Σταύρακα βλέπουνε... (Πλησιάζει). Το σιόρο Σταύρακα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γεια σου, Σιορ-Διονύσιε... με τα σέα σου... και με τα μέα σου, νά 'με!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Γεια σου και σένανε, τζόγια μου!.. Τι κάνεις, σιορ-Σταυράκη μου... καλιά 'σαι, καλιά 'σαι, καλιά 'σαι... (έντονα) καλιά 'σαι

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Από υγεία... πλήρης, νά 'με!.. (Μικρή σιγή). Αλλά και από νεύρα... υπερπλήρης... Με πιάνεις; Υπερπλήρης και βάλε, νά 'με!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Έχεις θυμό, παναπεί, ψυχή μου; Έχεις θυμό;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μέσα είσαι!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εκατάλιαβα... και σου ρίχνω... ούλα τα δίκια σου ρίχνω.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κι εσένα φτιαγμένο σε κόβω...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Παναπεί, θυμωμένο;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι για...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μα, είναι να μην είμαι; Είναι να μην είμαι; Όπου 'χουνε τον πόβερο τον Καραγκιόζο αρέστο... και τον άλλο όπου, δεν μου το βγάζεις εμένα από το τσερβέλο, τα τσίμπησε τα λιρόπουλα... τον έχουνε, παναπεί, και σουλατσάρει στη μέση τη πλατείας ρούγας... έτσι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Χα! Και με τις γκόμενες, νά 'με... διπλές και τριπλές... έτσι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ε, να μην έχει ο άνθρωπος εκεί πέρα και μία-δύο για ρεζέρβα... πώς να το κάνουμε; (Μικρή σιγή). Πολύ θυμωμένος είμαι, σιορ-Σταυράκη μου... Πολύ θυμωμένος, ψυχή μου!.. Νάϊσκε... πάρα πολύ!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κάλμα, δικέ μου!.. Μην πάθεις και τίποτα, αδρεφάκι μου.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, πολύ που το φοβούμαι, τζόγια μου... πολύ που το φοβούμαι...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έλα, έλα, μώρωξε... δεν αλλάζει το πράμα, νά 'με... (Σε άλλο τόνο). Για πού τό 'βαλες; Εδώ στου Καραγκιοζάκου πήγαινες, νά 'με;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πίστεψέ με, ούτε και που το ξέρω καλιά-καλιά πού πήγαινα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έλα!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τόσο θυμωμένος, όπου είμαι...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Είπα, μώρωξε... Κάλμα! (Μικρή σιγή). Πάμε, νά 'με, για κάνα ουζάκι... μήπως πετύχουμε και τον Μορφονιό προς τα 'δώ... τι λες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο Μορφονιός πάει καλιά του... Σπίτι του πάει από αμπονόρα. Κι εγώ φεύγω σούμπιτο... σπίτι μου θα πάω κι ελόγου μου!.. Όσκει, που θα κάτσω να βλέπω τσι ξερασίες, όπου κάνει ο άλλος... και να είναι ο μπερτοδουλάκος μου αρέστο. Όσκει, σιορ-Σταυράκη μου... Όσκει!

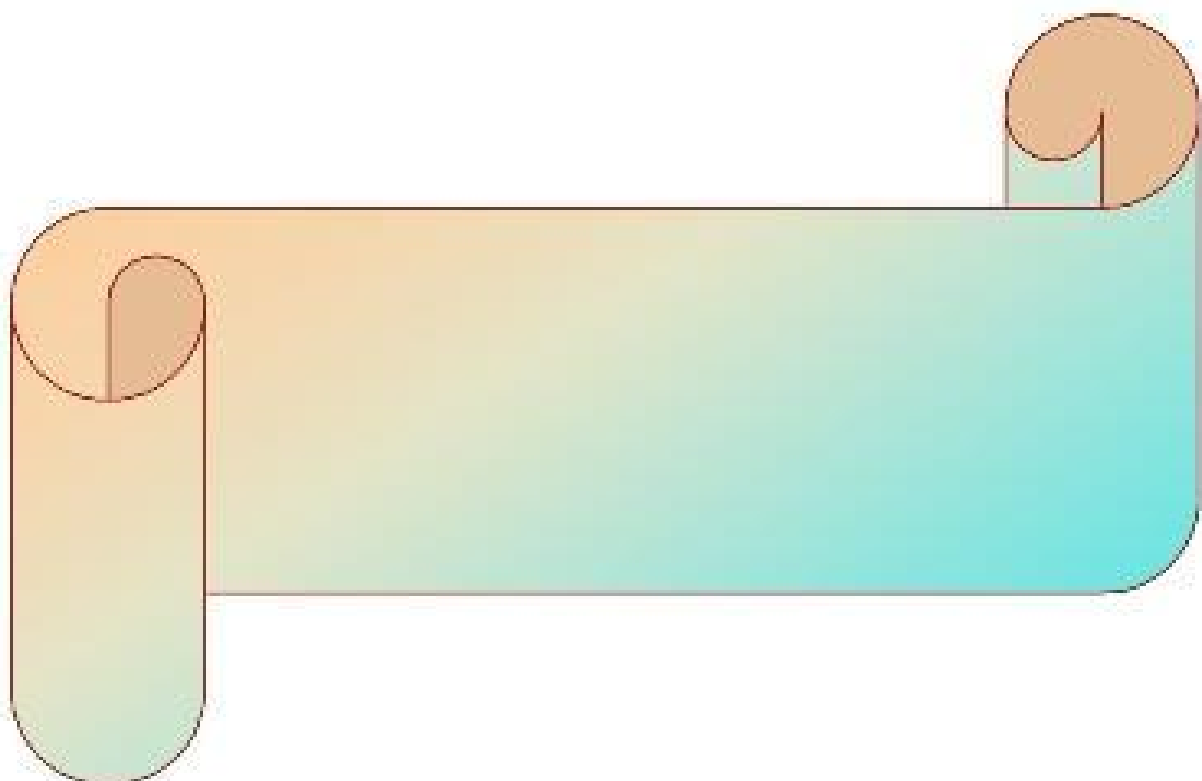
ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ορθόν!.. Γράψε, νά 'με, κι εμένα μία απ' τα ίδια... (Τον προσπερνάει και προχωράει προς το σαράι). Κι εγώ σπίτι μου θα πάω...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α, μπράβο σου... Άμε, άμε καλιά σου... Άμε καλιά σου!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έφυγα κιόλας... Γεια χαρά νταν, Νιόνιο... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Γεια σου, σιορ-Σταυράκη μου... Αντίο, ψυχή μου!.. (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλόβας).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ από πριν ακούγεται δημοτική μουσική, χορεύοντας άτσαλα). Όσο... μπλατς... Λάλα το, πιδί μ'... λάλα το!.. (Σφυρίζει κλέφτικα δυο φορές). Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος... Όπλες... (Σφυρίζει ακόμη μια φορά μακρόσυρτα). Άει-χάει... Ω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω!.. Σνταβρρρρ!.. Σνταβρρρρ!.. Σνταβρρρρ!.. (Η μουσική σταματάει, σταματάει κι αυτός τον χορό). Ουρ', δεν τ' αφήνεις, Γιώργαρε, τα γλεντοκοπίσματα κι να τηράξεις τ'ς δουλούλες σ', έρμε... από 'χεις κι πολλές... (Στρέφει προς την καλύβα). Για να ιδώ: 'κείνη η νύφη μ', η έρμη, με τα κούτσικα... είν' καλά, η δόλια; (Πλησιάζει την πόρτα της καλύβας και ενώ στην αρχή πάει να την χτυπήσει δυνατά, έπειτα αλλάζει γνώμη και χτυπάει την πόρτα κανονικά. Φωνάζει). Πού είσαστε, ρέεει;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπλικόγκο, τράβα όξω να ιδεις... είναι ο Μπαλμπαβόιδης.

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Και γιατί δεν πας εσύ;

ΚΟΠΡΓΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Περιμένω το ποντίκι... άμα βγει 'α το σκοτώσω. Τράβα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άιντεστε, ρέεει!.. Μπρρρρρρρρρρ!.. (Χτυπάει πάλι την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Γεια σου, Μπαλμπαβόιδη.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλώς το κούτσικου... Είσαι καλά, πιδί μ', ή να βάλω τις φωνάρες, α;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ο Κολητήλης 'εν ήλθε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τον άφηκα στο πόδι μ'... Είναι μέσα η μάνα σ';

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Όσι... η μάνα μου είναι... είναι σε δουλειά... Μετά θα 'θεί.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Να της ειπείς πως μού 'ρθε χαμπέρι απ' τον πατέρα σας... είν' καλά κι, όπου νά 'ναι, θ' ανταμώστε.

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Λες αλήθεια, Μπαλμπαβόιδη;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ; Ναισκε... Ξέρου 'γώ... ξέρου.

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Πότε, πότε θα 'θεί ο πατέλα' μου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ταχιά, ταχιά!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Τι 'α 'πεί 'φτούνο; Μετά... άβολο; Ωφου, Παναζίτσα μου!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Είπαμε: ταχιά... (Του δίνει κάτι). Πάρε 'δώ τα καλούδια ναν τα πας μέσα...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Παίρνει ό,τι του δίνει ο Μπαρμπαγιώργος). Γεια σου, Μπαλμπαβόιδη! (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γειά σ', κούτσικο!.. (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι μονολογώντας). Για να πάου τώρα να βρω τον Ταχήνη...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κοπίτη... ο πατέλα' μας θα 'θεί... τὸ 'πε ο Μπαλμπαβόιδης!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Θα 'ρθεί... πότε;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μοῦ 'πε θα 'θεί ταχιά... Ταχιά θα 'θεί.

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι θα 'πεί 'φτούνο;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). 'Εν μοῦ 'πε.

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, καλά τώρα... σαχλαμάρες του Μπαλμπαβόιδη...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Πλησιάζει και χτυπάει δυνατά ην πόρτα του σαραγιού. Μετά κάνει λίγο πίσω και φωνάζει). Πού είσαστε, ρέεεεε!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δερβέναγα, Βελή!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, διαταγές, εφέντ'...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι γίνεται κάτω; Ποίος είναι;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια... να πασίνω να βλέπει, εφέντ', το καημένο... (Εμφανίζεται με ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ Βλάχο!.. Πο, τι να χαλεύεις, ωρέ, και να φκιάχνεις νταβαντούρια κι αντάρες βραδιάτικο και να χαλνάς το ραχάτ' του εφέντ';

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γεια σ' πασελά... Τον Ταχήνη θέλου.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πόγια, καρτέρα, καρτέρα ψίχα... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, το κακορίζικο το Βλαχογιώργο να 'ν' κάτ' και να χαλεύει το εφέντ' το Ταχήρ.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Εμένα θέλει;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Για πήγαινε, Ταχήρ.

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Καλώς τον!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γεια σ', Ταχήνη...

ΤΑΧΗΡ Πώς τέτοιαν ώρα και απρόσκλητος, Βλαχογιώργο... χτυπάς

την πόρτα του σαραγιού; Τι σε φέρνει προς τα 'δώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Μιλώντας χαμηλόφωνα). Τ' ανηψιούδι μ' ου Καραγκιόζης μου είπε νά 'ρθω... Μπήκες;

ΤΑΧΗΡ (Χαμηλόφωνα κι αυτός). Είδες τον Καραγκιόζη... είν' εδώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ναισκε!.. Εγύρισε, μαθές, απού 'κει απού 'χε πάει.

ΤΑΧΗΡ Α... μπράβο!.. Αυτό είναι πάρα πολύ καλό... Και πού είναι τώρα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κρυμμένους είν' ιδώ 'σια πέρα στου φυλάκιο του παλιό κι περιμένει να του ειπείς να βγει.

ΤΑΧΗΡ Α... πάρα πολύ ωραία!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κάτι μου 'λεγε... πρέπει να κανονίσεις πρώτα... Ξέρ'ς... δεν ξέρ'ς;

ΤΑΧΗΡ Και βέβαια ξέρω... Άλλο τίποτα σου είπε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Όι, όι... τίποτ' άλλου.

ΤΑΧΗΡ Πού σμιζατε... πότε ήρθε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Σήμερα, με του χάραμα, ήρθε 'σια πάνου στη στάνη, με βρήκε απ' άρμεγα. Ούλη την νύχτα περπάταγε... Ε, έπεσε 'κει, μαθές, σ' ένα κρεβάτι... ξερός ούλη μέρα! Ούτε να φάει... ούτε να πει!

ΤΑΧΗΡ Καταλαβαίνω...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι απέ μόλις πήρε να σουρουπώνει, σηκώθηκε κι είπε νά 'ρθουμε 'σια 'δώ για τα καθέκαστα...

ΤΑΧΗΡ Μπράβο, Βλαχογιώργο... καλά το είπες!.. Άντε τώρα, να πας στο κονάκι σου... να κανονίσω κι εγώ τα... καθέκαστα, όπως λες... για να πάει κι ο Καραγκιόζης στο σπίτι του...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Να φύγους;

ΤΑΧΗΡ Ναι, μπράβο... να πας στο καλό και σ' ευχαριστώ πολύ...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τότε, ναι σ'... άει, γεια σ', αντίου, χαιρίτε... καλό βράδ', καλό ξημέρουμα!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΑΧΗΡ (Μένει για λίγο σκεπτικός, ενώ ακούγεται εύθυμη μουσική σε χαμηλή ένταση. Στρέφει προς το σαράι και μετά από λίγο εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού, ενώ η μουσική προς στιγμή δυναμώνει και μετά σιγά-σιγά σταματάει. Χωρίς να φαίνεται). Δερβέναγά, Βελή!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, διαταγές, εφέντ'!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Θα πας αμέσως στον ντεκέ της χήρας... εδώ στο στενό...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά... Πο, να πααίνω, εφέντ'...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Θα βρεις εκεί αυτόν τον Μουσούλια... Τον ξέρεις;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά!

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Να τον συλλάβεις... και να τον πας κατ'

ευθείαν στο γκιζντάνι... Κατόπιν θα πας στο παλιό φυλάκιο εδώ από πάνω, ξέρεις... Εκεί πέρα θα βρεις τον Καραγκιόζη... θα τον πάρεις και θα τον φέρεις εδώ. Γκέγκε;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά!.. Πο, να πασίνω, εφέντ'... τσαμπούκ-τσαμπούκ!

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Α... γεια σου. Τσαμπούκ-τσαμπούκ!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού. Αφού προχωρήσει λίγο, σταματάει και μένει ακίνητος. Μετά από λίγο στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι συμβαίνει, Ταχήρ; Άκουσα καλά, τζάνεμ... γύρισε ο Καραγκιόζης;

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, Βεζίρη μου... θα σας 'πώ... Μόνο, αν θέλετε, πάμε λίγο έξω, για να βλέπουμε και τι γίνεται...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε, βεβαίως... πάμε, πάμε... Προχώρα εσύ!

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει λίγο. Κατόπιν στρέφει προς τον Βεζιρη, που ακολουθεί). Που λέτε, ο Καραγκιόζης επέστρεψε σήμερα το πρωί. Όλη την ημέρα κρυβόταν στη στάνη του Βλαχογιώργου... Αυτός ήρθε και με ενημέρωσε πριν από λίγο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Δηλαδή, τώρα ο Καραγκιόζης είναι στο φυλάκιο... πίσω εδώ;

ΤΑΧΗΡ Ναι, Βεζιρη μου... και θα τον φέρει ο Δερβέναγας, όπου νά 'ναι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Κατάλαβα, κατάλαβα... Αφού πρώτα πιάσει τον άλλον... Έτσι;

ΤΑΧΗΡ Ακριβώς!

ΒΕΖΙΡΗΣ Μμ... ωραία!.. Να ιδούμε και τι απέκαμε... Μ' έχει κυριεύσει αγωνία...Ε; (Μικρή σιγή). Άραγε πήγε... τον βρήκε τον Σουλεϊμάν... ή όχι;

ΤΑΧΗΡ Υπομονή, πολυχρονεμένη μου!.. Λίγη... λίγη υπομονή κάντε ακόμη...

ΒΕΖΙΡΗΣ Είναι κοντά δυο μήνες, Ταχήρ, αυτή η υπόθεση... πόση παι υπομονή να έχει μείνει;

ΤΑΧΗΡ Πράγματι δυο μήνες... (Μικρή σιγή). Πάλι καλά όμως, που γύρισε ο Καραγκιόζης και σε λίγο θα ξέρουμε και τι μαντάτο μας φέρνει.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μα, φέρνει, τζάνεμ... ή πήγε και γύρισε άπρακτος; Αν πήγε κιόλας... ε;

ΤΑΧΗΡ Ε... δεν γίνεται να μην πήγε... Τι, στο καλό... δυο μήνες τώρα κρυβότανε στη στάνη του Βλαχογιώργου; Και δεν τον είδε κανείς... πώς;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ξέρω 'γώ; Καραγκιόζης είν' αυτός. Εσύ τον λες... αλήθεια πώς;

ΤΑΧΗΡ Τζαναμπέτη... (Σε άλλο τόνο). Ε, εντάξει, μπορεί νά είναι ό,τι είναι... αλλά, όταν ειπεί να κάνει κάτι, θα το κάνει.

ΒΕΖΙΡΗΣ Το πιστεύεις αυτό;

ΤΑΧΗΡ Κοιτάξτε, Βεζίρη μου... του δόθηκε μια σπουδαία ευκαιρία, για να κερδίσει κάποια χρήματα... Και πολλά. Εξήντα λίρες δεν είναι λίγες.

ΒΕΖΙΡΗΣ Σωστό... κι αν φέρνει μαντάτο κι είναι καλό... μπορεί να γίνουν και εκατό!..

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως... Συνάμα θα πήγαινε στον τόπο που γεννήθηκε και μεγάλωσε... και που δεν είχε ξαναπάει από τότε που έφυγε. Είναι κι αυτό.

ΒΕΖΙΡΗΣ Όσο νά 'ναι. (Σε άλλο τόνο). Ποιος το περίμενε αλήθεια, ότι θα μας τύχαινε τέτοια περίπτωση;

ΤΑΧΗΡ Τι εννοείτε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Να βρούμε άνθρωπο που να έχει γεννηθεί στην Προύσα και να ξέρει τα πάντα εκεί πέρα...

ΤΑΧΗΡ Και τον Σουλεϊμάν...

ΒΕΖΙΡΗΣ Τον Σουλεϊμάν, απ' ό,τι κατάλαβα... τον ξέρανε κι οι πέτρες στην Προύσα!..

ΤΑΧΗΡ Αυτό είναι αλήθεια... Α... έρχονται! (Κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι; Α... (Στρέφει προς το σαράι. Μετά κάνει και αυτός λίγο πίσω).

Σκηνή ΣΤ'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και από κοντά του ο Βεληγκέκας, ο οποίος τον συνοδεύει). Γεια σας! (Κάνει μικρό τεμενά). Προσκυνώ, πολυχρονεμένε μου... προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Σήκω επάνω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Μά'ιστα...

ΤΑΧΗΡ Τι έγινε, Δερβεναγά; Τον Μουσσούλια... τον συνέλαβες, όπως είπαμε... εντάξει;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πόγια, τώρα νά'ναι στο γκιζντάνι... κακή του μέρα και μαύρη!.. Πήγε να μου λακίσει, το ζαγάρ'... μα, το πρόκαμα 'γώ...

ΤΑΧΗΡ (Στον Βεληγκέκα). Α... μπράβο!.. Τώρα, μπορείς να φύγεις, Βελή.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά... Πόγια, να παίνω, αφέντ'... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού). Προσκυνώ, το καημένο..

Σκηνή Ζ'

ΒΕΖΙΡΗΣ Λοιπόν, Καραγκιόζη... τι έφτιαξες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βεζίρη μου... πολλά... και τίποτα. Θα δείξει... Τι να 'πώ...

ΒΕΖΙΡΗΣ Βρήκες τον Σουλεϊμάν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δυστυχώς, εκεί που βρίσκεται... ούτε εύκολο ήτανε, Βεζίρη μου, ούτε σίγουρο. Σύμφωνα με διασταυρωμένες πληροφορίες, πριν από μερικά χρόνια έφυγε από τα μέρη της Προύσας και ούτε ήξερε κανείς πού βρισκόταν, ώσπου, μετά από καιρό, ένας έμπορος ζητούσε εφόδια για έναν πολύ μεγάλο στρατό...

ΤΑΧΗΡ (Στον Καραγκιόζη). Στρατό... πού βρισκότανε ο στρατός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βρισκότανε τότε στα μέρη του Καυκάσου. (Σε άλλο τόνο). Κι εκεί, το λοιπόν, που ο έμπορος αυτός ζητούσε ν' αγοράσει εφόδια για το στρατό... έπεσε σε κάποιους που τον γνώρισαν.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ήταν ο Σουλεϊμάν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, Βεζίρη μου.

ΤΑΧΗΡ (Στον Καραγκιόζη). Μετά, ο στρατός έφυγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο στρατός βρισκότανε σε εκστρατεία, αφέντη μου... και όλο μετακινιότανε.

ΒΕΖΙΡΗΣ Κι ο Σουλείμάν μαζί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, βέβαια...

ΤΑΧΗΡ (Στον Καραγκιόζη). Και αυτή τη στιγμή πού βρίσκεται;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολύ μακριά!

ΒΕΖΙΡΗΣ Άρα... δεν κάναμε τίποτα... τζάμπα ο κόπος!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τα πράγματα έτσι δείχνουν, αλλά στο τέλος μπορεί ν' αλλάξουν. Κάτι περιμένω... κάτι καλό.

ΤΑΧΗΡ Για εξηγήσου, Καραγκιόζη... τι είν' αυτό που περιμένεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το Σολομό, τον Εβραίο... τότε ξέρεις, μπέη μου... ή όχι;

ΤΑΧΗΡ Λες αυτόν που έχει την παράγκα, όπου μένεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπράβο! Έχει, που λέτε, κι αυτός έναν αδερφό εμπορευόμενο.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Κι εκείνος τι σχέση έχει με το...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Διακόπτοντάς τον). Με το Σουλείμάν; Α... μεγάλη συνεργασία!.. Του στέλνειπραμάτειες... караβάνια ολόκληρα, πασά μου!

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι με λέγεις;

ΤΑΧΗΡ (Στον Καραγκιόζη). Και πού τον συνάντησες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το Σολομό; Στο καράβι... τώρα που γύριζα. Αυτός πήγαινε στην Σμύρνη, για να συναντήσει εκεί τον αδερφό του, που συνόδευε, όπως μού 'λεγε, κάποιο πολύ υψηλό πρόσωπο. Πιάσαμε 'κεί την κουβέντα και... δεν ξέρω αν έκανα καλά... του είπα να ειδοποιήσει με τον αδερφό του το Σουλείμάν αυτό... ότι η αφεντιά σου, Βεζίρη μου, βρίσκεσαι εδώ πέρα και περιμένεις κάποιο μαντάτο... Μμ; Δεν έκανα καλά;

ΒΕΖΙΡΗΣ Χμ... και τι άλλο θα μπορούσες να κάνεις, τζάνεμ, εκεί που βρίσκεται ο Σουλείμάν; Αυτός ο Εβραίος, αλήθεια... τι σόι άνθρωπος είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είναι κακός... μάλλον καλό θα τον έλεγα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν είναι κανένας κουτσομπόλης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... τέτοιο πράμα...

ΤΑΧΗΡ Τον ξέρω κι εγώ, πολυχρονεμένε μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλός δεν είναι, αφέντη Ταχήρ;

ΤΑΧΗΡ Δεν έχει δείξει κακά στοιχεία... κι είναι χρόνια στην πόλη μας.

ΒΕΖΙΡΗΣ Δηλαδή... μπορεί και να γίνει η δουλειά μας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σύντομα θα ξέρουμε... θα έχει γυρίσει τώρα αυτός. Εγώ άργησα, γιατί κυκλοφορούσα όλο με τα πόδια, νύχτα σε νύχτα... ενώ αυτός...

ΒΕΖΙΡΗΣ Για να ιδούμε, μπρε Καραγκιόζη, άξιζε τον κόπο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ, πασά μου... είμαι σίγουρος... σχεδόν...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Λοιπόν... άντε τώρα στο σπίτι σου, να ξεκουραστείς... να ιδείς και τους δικούς σου. Και τα ξαναλέμε... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι, βέβαια... Προσκυνώ, πολυχρονεμένε μου... (Προχωράει προς την καλύβα προσπερνώντας τον Βεζίρη). Προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ... (Προσπερνάει και τον Ταχήρ και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΑΧΗΡ Γεια σου, Καραγκιόζη... Θα σε ιδώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Κινείται προς το σαράι. Στον Ταχήρ). Πάμε σιγά-σιγά... τι λες;

Σκηνή Η'

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού κρατώντας ένα πακέτο και ακολουθούμενος από τον Μεγαλέξανδρο). Καλησπέρους!.. (Κάνει υπόκλιση). Έχε... κουζούμ πολυκρονεμένο... κουζούμ Τακήρ...

ΤΑΧΗΡ Σολομών... πώς τέτοιαν ώρα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... εσύ είσαι ο Σολομών;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... κι από 'δώ Μεγαλέξανδρο... Μακεδόνα!

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλώς όρισες στα μέρη μας, Βασιλιά Αλέξανδρε!.. Κρίμα, που δεν το γνωρίζαμε... να ετοιμάσουμε λαμπρή υποδοχή...

ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Μα, περαστικός είμαι, Βεζίρη Μεσούτ πασά... Ένα μαντάτο φέρνω από κάποιον δικό σου, που θεωρούσες χαμένο ίσως.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τον Σουλεϊμάν;

ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ακριβώς! Ο καλός μας Σολομών αμέσως θα σου παραδώσει το πακέτο που κρατάει... Μέσα είναι το μαντάτο που πολλά χρόνια περίμενες από τον Σουλεϊμάν.

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... (Δίνει το πακέτο στον Βεζιρη). Καλό μαντάτο!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Παίρνει το πακέτο). Καλό, ε; Σ' ευχαριστώ, Σολομών... Και σένα Βασιλιά Αλέξανδρε... (Σε άλλο τόνο). Θα σε φιλοξενήσουμε;

ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Όχι, Βεζιρη... Λυπούμαι πολύ... αλλά φεύγω για τα μέρη μου απόψε. Έτσι για λίγο καιρό... καταλαβαίνεις...

ΒΕΖΙΡΗΣ Καταλαβαίνω, πώς... Αλλά αυτό που έκανες για μένα είναι πολύ σπουδαίο. Νομίζω ότι πρέπει να κάνω κι εγώ κάτι για σένα.

ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Περισσότερο... Να είσαι πάντα καλά... Αντίο!.. Πάμε Σολομών... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... Αντίος, κουζούμ. (Στρέφει και τον ακολουθεί).

ΒΕΖΙΡΗΣ Στο καλό... Καλό κατευόδιο!.. Ευχαριστώ πάρα πολύ... (Μικρή σιγή). Ταχέρ... ενημέρωσε τον Καραγκιόζη... και πες του να περάσει αύριο για το θέμα της αμοιβής του... Ε; Εγώ σε καληνοχτιζω. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού κρατώντας το πακέτο).

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως, Βεζιρη μου!.. Προσκυνώ... Καλή σας νύχτα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε, τι κουβεντολόι είν' αυτό; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας).

ΤΑΧΗΡ (Στρέφει προς την καλύβα). Καραγκιόζη, δεν κοιμάσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εύκολο; Χα! Όλη μέρα κοιμόμουνα... Μου φαίνεται, έχω γίνει νυχτόβιος... Αλλά... σαν ν' άκουσα και κάτι κουβέντες. Ή όχι;

ΤΑΧΗΡ Πολύ καλά άκουσες... Το μαντάτο, που λέγαμε... ήρθε πριν λίγο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ήρθε;

ΤΑΧΗΡ Ναι... αυτό ήρθα να σου ειπώ... και να περάσεις αύριο πρωί απ' το σαράι για τα υπόλοιπα... Εντάξει; Άντε, καληνύχτα... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προσκυνώ, αφέντη μου. (Μόνος). Ωραία!.. Χαλάλι ο ποδαρόδρομος... Μωρέ, θα περάσω λέει... (Στο κοινό). Εδώ όμως, φίλοι μου... η παράστασή μας "ΤΟ ΜΑΝΤΑΤΟ" έλαβε τέλος... Νά 'στε όλοι καλά... (Εξερχόμενος με σκέρτσο προς την πλευρά της καλύβας του, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού). Γειάσα σας, γεια σας!..

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ο Υ Ε Ρ Γ Ο Υ

